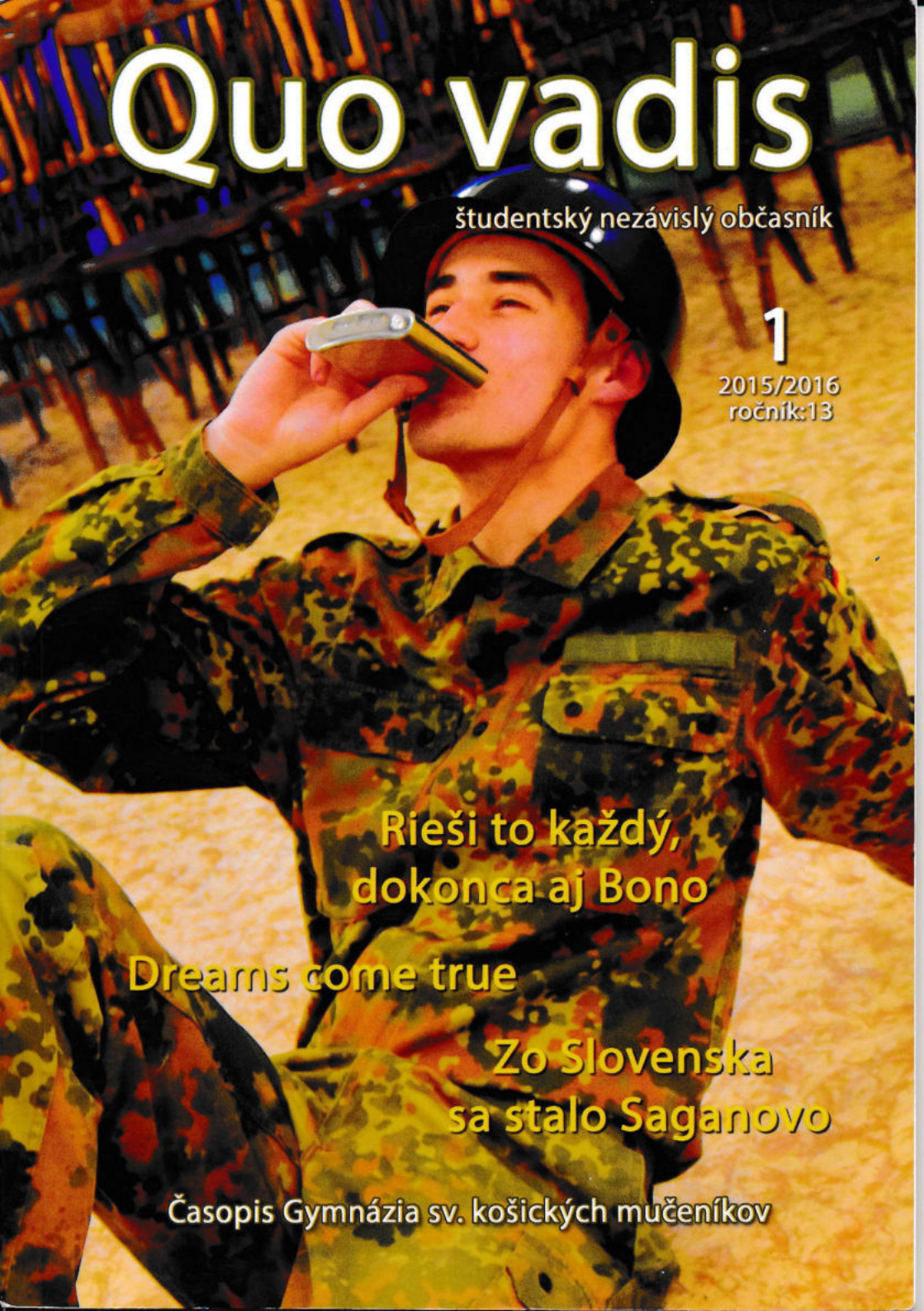

Quo vadis

A young man in a military helmet and camouflage uniform is drinking from a canteen. He is looking upwards and to the right. The background is a blurred indoor setting with wooden chairs.

študentský nezávislý občasník

1

2015/2016
ročník:13

Rieši to každý,
dokonca aj Bono

Dreams come true

Zo Slovenska
sa stalo Saganovo

Časopis Gymnázia sv. košických mučeníkov

Editoriál

Quo vadis

časopis Gymnázia sv. košických mučeníkov
v Košiciach | www.gkmke.sk

Dobrovoľný príspevok: 1€

Obálka vpredu: imatrikulácia (foto GKM)

Obálka vzadu: koláž (foto GKM)

Tlač: Typopress Košice - Myslava

Náklad: 100 ks

Uzavierka: 18.12.2015

Pamätáte si, keď vám ako malým v škole stačil jediný pohľad a boli z vás najlepší kamaráti? To preto, že nikto z vás nemal predsudky a boli ste úprimní. Kto z vás má teraz pri sebe pravého priateľa?

Ktovie, či niekto z nás ešte vie, čo pravý priateľ znamená. Sme natoľko pohltení materiálmi, povrchnosťou a predsudkami, že si to ani nevšímame. Všetko je pre nás dôležitejšie než my sami, než naši priatelia. Bez uverejnenia „selfie“ alebo statusu na instagrame či na facebooku nevieme, kde naši kamaráti boli, alebo čo naozaj prežívajú. Bolesti nás otravujú. City pohlcujú. Rozhovory nás okrádajú o čas. O čas, ktorý by sme radšej strávili vo virtuálnom svete. Otázka však znie, prečo to všetko robíme? Lebo máme strach. Natoľko sme klamaní a bojíme sa, že nepriateľ je pre nás lepším priateľom než ozajstný kamarát. Utekáme sami pred sebou. Máme strach otvoriť sa iným, máme strach cítiť. A tak radšej osočujeme, ničíme vzťahy a city v sebe zabíjame. Ak nám niekto krivdí a ubližuje, vtedy je to zločin. No ak ubližujeme my, máme stotisíc výhovoriek a dôvodov, prečo to robiť môžeme. Máme pocit krivdy, sklamaní, ale to najpodstatnejšie čo máme, je strach. Verím a som presvedčená, že aj v tejto chvíli máte strach priznať si, že máte strach. A teda mojou prosbou je, drahí priatelia a spolužiaci, aby ste boli k sebe a k blízkym najprv úprimní a potom otvorení. Lebo bez úprimnosti z vás tí praví a ochotní priatelia nikdy nebudú.

„Je krásne byť bohatý a silný, ale najkrajšie je byť milovaný priateľmi.“ (Euripides)

Zuzana Matiová,
šéfredaktorka

Matiová

Nenechajte si ujsť

Stovežatá opäť nesklamala

Nezabudli sme ani na našich nových pr-
vákoch, ktorí boli hlavným dôvodom náv-
števy stovežatej. Slávnostná večera na
ich privítanie v reštaurácii Matylda
s tradičnými českými jedlami bola...

strana 4

„Bažanti, nastúpiť!“

Mazáci si nás označili čiernou farbou,
akoby nás chceli upokojiť a ukázať nám,
že už k nim patríme. No bol to len klam.
Prišla ďalšia skúška a v nej sme mali do-
kázať, že unesieme akékoľvek...

strana 8

Editoriál	2
Nenechajte si ujsť	3
Stovežatá opäť nesklamala	4
Stužková jednou vetou	6
„Bažanti, nastúpiť!“	8
Predsa sa len plnia	11
Encephalon nostrae institutiones	12
Ako zaseješ, tak budeš žať	15
Rieši to každý, dokonca aj Bono	16
Revolučný papa	20
„Skala stability“	22
Herecké nebo	24
Človek, ktorý stojí za povšimnutie	27

Zo Slovenska sa stalo Saganovo	29
Cieľ vo Vtáčom hniezde	32
Dreams come true	34
Všetky cesty vedú...	36
Radosť zo života	38
Youtube náš každodenný	40
Darček na Vianoce	43
Deň ako každý iný, alebo nie?	46
Hry o život: Drozdajka 2	48
FG abeceda	52
Pánu Bohu chrbtom	54
Vlastná tvorba	56
Lotkoviny	59
Reklama	60

Stovežatá opäť nesklamala

Ako to na našej škole býva zvykom, aj tento rok sa študenti Gymnázia sv. košických mučeníkov rozhodli zorganizovať viacdnňový výlet. Už druhý rok za sebou si naši študenti vybrali cieľovú destináciu hlavné mesto Českej republiky – Prahu. Aj napriek dažďovému počasiu si počas štyroch dní od 5. do 8. októbra naplno užívali atmosféru stredo-európskeho veľkomesta.

Okrem histórie sme spoznali aj modernú tvár Prahy.

Vďaka nášmu pánovi zástupcovi Milano-
vi Koščovi, ktorý sa ujal organizatorského
žezla, sme mohli navštíviť známe pražské
skvosty ako Staromestské námestie s his-
torickým orlojom, Kostol Panny Márie
Vítěznej, v ktorom je uložená soška Praž-
ského Jezuliatka, Týnsky chrám či Václav-

ské námestie. Okrem histórie sme spoznali
aj modernú tvár Prahy. Národná technická
knihnica s najmodernejšou technikou, s vy-
bavením a s množstvom služieb, ktoré po-
skytujú študentom najväčšie pohodlie po-
čas prípravy na skúškové obdobie, zaujala
všetkých. Druhou v poradí bola návšteva
Národného technického múzea, spojená s
expozíciou historickej dopravy, astronómie,
architektúry, baníctva, hutníctva, chémie,
tlačiarenských strojov, fotografie, merania
času, techniky domácnosti i televízneho
štúdia. Pražská ZOO patrí medzi najväč-
šie a najmodernejšie zoologické záhrady v
Európe, preto niet divu, že najzaujímavej-
šou bola naša ďalšia zastávka práve v tejto
„džungli“ uprostred mesta. Vyše 4000 zvie-
rat so svojimi výbehmi, pripomínajúcimi
ich prirodzené prostredie, robia z tejto ZOO
štvrtú najlepšiu na svete.

... poniektorí dali svojim peňažen- kám či kartám poriadne zabrať...

Nezabudli sme ani na našich nových prvákov, ktorí boli hlavným dôvodom návštevy stovejatej. Slávnostná večera na ich privítanie v reštaurácii Matylda s tradičnými českými jedlami bola vynikajúca. Po skvelej večeri sme sa v rámci nášho kultúrneho využitia presunuli cez večernú Prahu do divadla Hybernia na jedno z najhranejších a najznámejších svetových baletov, Labutie jazero. No a keďže niekoľkým z nás sa čas na našom gymnáziu kráti a výber vysokej školy je už za dverami, neobišli sme ani národnú kultúrnu pamiatku Karolínium, ktorá je sídlom rektora a centrálnych inštitúcií Univerzity Karlovej v Prahe. Pri pohľade na sochu zakladateľa univerzity Karola IV. v hlavnej sále sa mnohí z nás vcítili do role študenta tejto prestížnej vysokej školy. Mierne unavení z náročného dňa sme sa presunuli na Václavské námestie, kde poniektorí dali svojim peňaženkám či kartám poriadne zabrať pri kúpe oblečenia a doplnkov v butikoch prestížnych svetových značiek. Vďaka našim skvelým učiteľom, ktorí nám dopriali päťhodinový rozchod, si každý z nás obehlo Prahu aj po svojom.

Peter Múdry
foto archív GKM

... prečo práve tento výlet trval tak krátko, keď aj jediný deň v škole sa zdá ako nekonečný....

Keďže ani v Prahe čas nestojí, náš výlet sa pomaly blížil do cieľa. Poslednú noc väčšina z nás strávila nariekaním, prečo práve tento výlet trval tak krátko, keď aj jediný deň v škole sa zdá ako nekonečný. To však nevyriešilo problém, že nás o ôsmej ráno čakal na Hlavnom nádraží odstavený vlak RegioJet. Praha je mesto, ktoré každého niečím zaujme a pre každého skrýva niečo jedinečné. Aj my sme si z nej odniesli pár vecí. Zážitky na celý život, poniektorí aj prázdnu peňaženku či chrípku po krásnych štyroch upršaných dňoch. Nič to však nemeňte na tom, že Praha je nádherné mesto, ktoré bude treba navštíviť opäť.

„Na shledanou PRAHA!“

Stužková jednou vetou

„Najväčšiu radosť som mala z dobre zvládnutého programu a čokoládovej fontány.” - Patrícia Linková

„Máme to za sebou.
Skvele sme sa zabavili.
Bola to výnimočná udalosť,
ktorá sa už nezopakuje.” -
Martin Pach

„Hovorí sa, že na stuž-
kovú slávnosť by mal
človek spomínať celý
život.” - Sára Abdi

„Skvelé tanečné kreácie a naj-
lepšia možná improvizácia.”
- Viktória Ontkocová

**„Dominik,
na zdra-
vie!” -
Filip
Korim**

"Našu stužkovú

slávnosť ovládlo

víno a dobrá zábava." -

Dominik Čech

"Aj napriek nezhodám
pred stužkovou sme to
zvládli super.

Pár nedokonalostí bolo,
ale samotná stužková bola
vydarená.

Pevne veríme, že všetci
úspešne zmaturujeme." -
Veronika Andilová

"Navždy sa zachová v pamäti stužková..." -
Daniela Hadačová

„Bažanti, nastúpiť!“

...ozýva sa už niekoľký raz. My, vystrašení prváci, opäť vstávame a cupitáme pred veliteľský stôl. Máme záujem vstúpiť do tohto veľavýznamného mučeníckeho cechu, a tak to všetko mlčky trpíme, hoci sa už teraz potíme pri myšlienke na skúšky, ktoré nás čakajú.

bou, akoby nás chceli upokojiť a ukázať nám, že už k nim patríme. No bol to len klam. Prišla ďalšia skúška a v nej sme mali dokázať, že unesieme akékoľvek podmienky. Zasadli sme za stôl, kde nás čakali plechové misky s hrachovou kašou a kúskom

Vypočujeme si niekoľko príkazov a nastáva čas prvej úlohy: ukázať, čo dokážeme. Znenie sme našťastie poznali už pár týždňov, a tak sme boli pripravení. Po kratších úvahách a pomoci nášho triedneho poručíka, Zuzany Ondovčínovej, sme uznali, že najlepšie nám ide krútenie bokmi a skackanie v rytme hudby. V tomto duchu vznikla aj choreografia nášho tanca, ktorú sme si poctivo cvičili a vrývali do pamäti. Samozrejme, tréma je mocný čarodej a nejednému z nás trochu pomotala hlavu... Mazáci si nás označili čiernou far-

špekáčika. Nevyzeralo to veľmi vábne - len čo je pravda. Ale nechceli sme klesnúť v očiach staršiny, preto sme sa do toho pustili s veľkou vervou. Keďže nám jedlo išlo dolu krkom ťažko, mnoho z nás videlo spasenie v krásne sa ligotajúcej vode v pohároch pred nami. Ibaže už po prvom glgu nám bolo jasné, že to útecha nebude. Vo vode bol totiž primiešaný cukor a ocot. Bolo to takmer až bolestné sklamanie. Naše silné, mierne otrasené náтуры to však úspešne zvládli.

A predsa to ešte nestačilo. Poslednou úlohou bolo maskovanie. Nie typické vojenské, na zeleno-hnedo, ale spraviť zo zdravého bažanta výzorovo dokaličeného. Pri plnení tejto úlohy sme sa my, potenciálne členky vojenského zboru, nesmierne zabavili. Pretože nie vždy to bolo len kreslenie rán, ale kde-tu aj zvýrazňovanie niektorých črt, ako sú pery, obočie či oči.

No uznávam, že pre mužskú časť výboru to mohlo byť utrpenie. A uznali to aj starší vojaci, ktorí nás snáď s radosťou prijali medzi seba. Kto tam však 16.11.2015 nebol, nezažil takmer pravú vojenskú atmosféru. Nuž a takto zocelení dnes zvládame aj tri písomky za deň. Minimálne teda dostatočne :-). A už dnes sa veľmi tešíme, keď si my budeme môcť takto o tri roky podať nových prváčikov.

Predsa sa len plnia!

Ak sa vás malé dieťa spýta, či sa sny plnia, dostanete sa do rozpakov, pretože ani vy nie ste si istí. Vzápätí si uvedomíte, že v jeho otázke je omnoho viac než len túžba po odpovedi, a tak so zatajeným dychom povieť: „Áno.“ Hoci vo vašej odpovedi nie je žiadna istota, nechcete sklamať jeho vieru, ktorá na vás priam kričí z jeho očí.

domova. Keď niekde trávite tak veľa času, až to začnete považovať za váš druhý domov, je pochopiteľné, že sa tam chcete cítiť príjemne. Snívanie je krásne a najmä vtedy, keď sa vám naplní tak ako to naše. Keď sme 02.09.2015 nastúpili do školy, ostali sme ohromení. Vymenené okná nás síce nečakali, ale toalety sa zmenili na nepoznanie – čerstvo vymaľované, voňavé, čisté. Nové vyučovacie pomôcky, vďaka ktorým môžeme robiť pokusy, projekty a zrazu aj fyzika i chémia – večný problém študentov – sú omnoho zaujímavejšie. Optický kábel máme na škole dva až tri mesiace, ale práca s internetom je neporovnateľná. Koneč-

Určite si pamätáte článok z minulého čísla nášho časopisu, keď neznáma osoba prispeľa svojím snom o modernizácii a vynovení školy. Trošku vám to pripomeniem. Nová fasáda, vymenené okná, optický kábel pre rýchlejší internet, čistejšie toalety. Rozpomenuli ste sa? Fajn. Priznávam, že po tomto sne, sme všetci na škole začali snívať o takejto modernizácii nášho druhého

ne na hodinách stihneme aj niečo urobiť. Dokonca, aj zhotovenie časopisu ide omnoho rýchlejšie, z čoho sa náramne tešíme. Keby sa ma malé dieťa spýtalo, či sa sny plnia, odpovedala by som: „Áno.“ No nie také neisté „áno“, ale „áno“ plné istoty. Možno nie všetky sny sa plnia, ale niektoré určite. Náš sen sa splnil. No kto povedal, že nemôžeme snívať ďalej?

Encephalon nostrae institutiones

„Pán zástupca, prosím Vás...“, „Milan, nevieš náhodou?“, „Milan, nepomôžeš mi, prosím?“... Dvere jeho kancelárie sa nezatvárajú, vždy je tam rušno. Študenti i učitelia si radi k nemu prídu po radu, pretože vždy ochotne poradí i pomôže. Taký je náš pán zástupca, učiteľ i kolega Mgr. Milan Koščo.

Pán zástupca, naša škola sa v poslednej dobre modernizuje a napreduje, a to aj vďaka vašej zásluhe. Ako vnímate svoje postavenie na škole?

Seba vnímam ako element celku, ktorý tvorí kolegovia a študenti. Z princípu školy jedni bez druhých nemôžu existovať. Bez podpory učiteľov a ochoty študentov by sa táto delegovaná pozícia ťažko zvládala.

Koľko času vás stojí projekt na modernizáciu?

Projekt skončil v septembri 2015. Zmerať čas je problematické. Papierovo to vyšlo na 440 hodín práce na projekte. Jeho dopady však reálne vnímame v podobe získanej komunikačnej techniky a literatúry. Projekt musí mať kontinuitu a je prostriedkom na šírenie dobrého mena školy, o ktoré by sme sa mali usilovať. Súčasné školstvo sa opiera o mnohé projekty. V súčasnosti realizujeme projekt Erasmus+ a radi by sme pripravili projekt, ktorý by žiakom umožnil zahraničné stáže.

Okrem „zástupcovania“ ste aj učiteľom matematiky a geografie. Úprimne, čo vás viac naplňa?

Matematika až príliš úzko súvisí s geografiou. Geografovia aplikujú poznatky matematikov. Matematici využívajú mapy geografov. Je to príjemné ladenie dvoch spektier vedy.

Je vaše zamestnanie vašim „vysnívaným“?

Jedným z vysnívaných. Ale snívam ďalej :-).

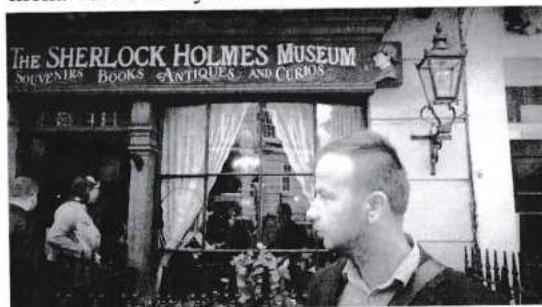
Medzi obľúbené školské aktivity žiakov patria výlety, ktoré organizujete. Prezradíte nám, aký výlet a aká krajina nás čaká najbližšie?

Limitujúcim faktorom je finančná dispozícia. Hlavné mestá susedných štátov už poznáme. Preferovaných destinácií je určite niekoľko a sú vecou dohody. Spoločná fotka na Španielskych schodoch v Ríme by bola určite pekná jesenná momentka. Zmrzlina nikde nechutí tak dobre ako u Giolittiho neďaleko Pantheónu v Ríme. Peknou trasou sú aj Južné Čechy spolu s rakúskymi mestami Innsbruck a Salzburg. To sú lokality, ktoré sa pri korektnom jednaní dajú dohodnúť za prijateľnú sumu. Navrhujem systematické adresné sporenie na tento účel z ušetreného vreckového alebo z časti príjmu z brigády.

My žiaci máme svoju predstavu o harmonograme dňa učiteľa a zástupcu. Ako vyzerá váš pracovný deň?

Pracovný deň začína krátko po 7.00 hod. vypracovaním alebo aktualizovaním harmonogramu zastupovania. Keďže zástupca je tiež učiteľ, v súlade s legislatívou je jeho povinnosťou aj vyučovanie, čo tvorí asi 40% pracovného dňa. Nesporne dôležitými aktivitami sú organizácia práce, maturít, ko-

munikácia s riaditeľkou, s učiteľmi, so študentmi a s rodičmi. Veľký podiel však tvorí práca, ktorú nevidno. Patrí k nej príprava a analýza rôznych reportov, príprava projektov a podobne. Zjednodušením je elektronická verzia rôznych dokumentov.

Ako trávite svoj voľný čas? Chodíte na výlety alebo k rodine?

Všeobecne rád cestujem. Cesta je príležitosťou k rozmyšľaniu, k triedeniu myšlienok a k vnímaniu krásy. Cestovanie vnímam ako jednu z foriem psychohygieny v kontexte virtuálnej pseudoreality, ktorej venujeme čas. Zdieľam názor, že ak človek rád cestuje a má ambíciu spoznať kultúru iných národov, mal by do istej miery poznať krásy Slovenska cez šport, turistiku alebo vnímaním atmosféry mesta. Nie je ich málo. Potom lepšie pochopí kultúru a tradície iných národov.

Samozrejme, vždy, ak je príležitosť, cestujem za rodinou. Je to periférne územie pri ukrajinskom plote, kde je ešte zopár blízky, ktorým stačí, ak im venujem pár hodín času. Ľudia, ktorí tam žijú, svoju ťažkú životnú situáciu zľahčujú výrokom - „najlepšie maliny rastú v trní pri plote“...

Mám veľmi rád Francúzsko a špeciálne čaro francúzskeho vidieka. Pohrávam sa s myšlienkami navštíviť Škandináviu a snáď raz Chile a Peru. Cestovanie je však ekonomicke náročná záľuba, a tak často ostaneme pri cestopisoch alebo projekciách.

Čo by ste na záver povedali našim študentom? Čo je podľa vás v živote najdôležitejšie?

Tažká otázka. Recept na úspech nemám. Každý si zrejme bahnom i vavrínovým vencom prejde sám. Vzdelanie môže byť vstupenkou na komplikovanú cestu k úspechu. Každopádne sa opláti. Ešte nemám stareckú vážnosť, ale pre mňa osobne je dôležitá to-

lerancia, miernosť, pokora, uznanie chyby, ochota vypočuť. Niekedy však stačí aj dobrá káva s niekým, komu aspoň v mysli považujeme ako Angličan: „You made my day“. Redakčnej rade prajem veľa tvorivých síl. Študentom a čitateľom želim chuť sa vzdelávať, čas na čítanie, a vždy ak je možnosť, túžbu cestovať.

Ďakujeme za rozhovor.

Hovo
kultiv
je veľ
pani
potrel
voroc
v prá
všade

„Um

Uved
kol'k
chýb
rozpr
vedo
každ
vedz
Naša
takét
nepo
pani
„Nee
lost'
súpe
myšl
Cice
teda
Neč
ktor
zbac
né,
Hov
chví
veľn
najn
za j

Ann
foto

Ako zaseješ, tak budeš žat'

Hovoriť jasne, zrozumiteľne, priťažlivo, kultivovane a kultúrne, inokedy aj vtipne, je veľkým umením. Rétorika, ako tvrdí naša pani učiteľka, je mimoriadne dôležitá. Je potrebná pri skúškach, pri prijímacích pohovoroch, pri štátniciach, na ulici, v obchode, v práci vedúceho pracovníka, jednoducho všade.

„Umelcom sa treba narodiť, rečníkom sa môžeš stať.“

Uvedomujeme si, koľko narobíme chýb pri bežnom rozprávaní? Sme si vedomí významu každého slova? Povedzme si pravdu. Naša myseľ sa na takéto „drobnosti“ nepozera. Ale naša pani učiteľka áno. „Neexistuje rýchlosť, ktorá by mohla súperiť s rýchlosťou myšlienky,“ tvrdil Cicero a tie naše boli teda poriadne rýchle.

Nečudo. Hľadíte na svojich spolužiakov, ktorí vás pozorne počúvajú, v zadnej lavici zbadáte najväčšieho „sudcu“, takže posledné, nad čím rozmýšľate, je rozmýšľanie. Hovoríte všetky myšlienky, ktoré vám v tej chvíli napadnú. Zopár nezmyselných, ale aj veľmi dobre náhodne vybratých. To platilo najmä pre tých, ktorí prezentáciu „zbúchali“ za jeden večer. Veru, na druhý deň nebol čas

na ľutovanie alebo stres. Bolo potrebné sa na chvíľočku stať hercom s veľmi dobrými rečníckymi vlastnosťami. Nieкто to však nemusel hrať. Ako hovorí naša pani učiteľka: „Umelcom sa treba narodiť, rečníkom sa môžeš stať.“ A naozaj, v našej triede sa to osvedčilo a našlo sa zopár Cicerov.

„Rečníctvo je veda, v ktorej sa nepodari nič, čo nebolo premyslené.“

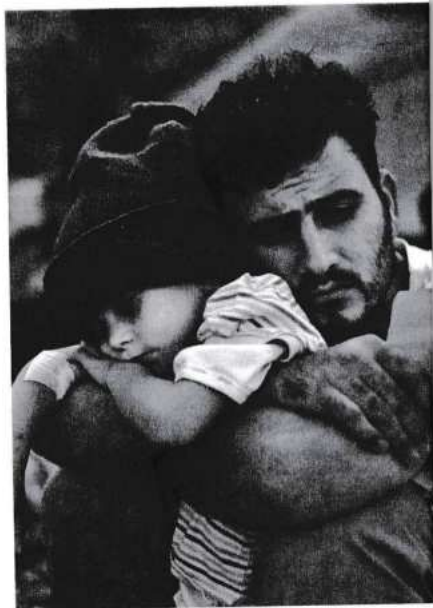
Mali sme príležitosť vžiť sa do rôznych rolí. „Navštívili“ nás manažéri rozličných organizácií, reálny makléř, architekt, majiteľka hotela, sprievodkyňa, fanatik verejnej dopravy, fitne-tréner, kňaz.... Skrátka z každého rožka troška. Videli sme narkoma-

na, ktorý je na dlhodobej liečbe, ochutnali sme rôzne typy čajov, naše maškrtné jazyčky si vychutnávali rôzne druhy čokolád i koláčov, navštívili sme Paríž, nahliadli sme do sveta zdravej stravy a v našej pamäti rezonujú aj podrobné mapky električkových tratí v Košiciach. Koľko ľudí, toľko chutí. A my sme si pochutnali na širokom výbere tém, ktoré z nás spravili ľudí o čosi múdrejších.

Rieši to každý, dokonca aj Bono

Nepokoje v Európe či celkovo vo svete, vždy boli, sú aj budú. Vyvolávajú ich peniaze, zahraničné vzťahy, obchody, boje o územia. Neustále je niekto s niečím nespokojný. Veci treba meniť, inovovať, odstrániť. So zmenou vlády v štáte prichádzajú nové názory. Zapojením štátu do sporov, do vojny nastáva bezpečnostný režim. To, že všetko sa mení a nič nie je stále, nás presviedča vlastný život deň čo deň. Noviny a tlač sa nám to snažia vpísať do očí, aby sme pri pohľade na okolitý svet videli nápis: zmena, chaos, problém.

Téma a problém migrácie má svoje korene v d'alekej histórii, no v súčasnosti tento pojem dosiahol úplne iný rozmer. V posledných mesiacoch denné tlače prenechali svoje titulné strany nadpisom venujúcim sa migrantom. Moslimskí občania začali utekať zo svojich rodných zemí do Európy pred vojnou, ktorá panuje dlhé roky v ich krajinách. Zatúžili po útočisku, po pokoji a po mieri. Chcú, aby ich deti nemuseli vyrastať v takýchto podmienkach. Sami už nechcú žiť v týchto konfliktach. Ponúknuté miesta a jedlo im však nebolo dosť dobré. Otázka teda znie: „Sú naozaj takí utrápení? Pohrdá utrápený a hladný človek bez domova tým, čo dostane?“

„Každý námorník vie, že more je spriatelnený nepriateľ.“ (Bono Vox, Every breaking wave)

Nemecko migrantov prijímalo s otvorenou náručou a sľubovalo im hory-doly, aj napriek teroristickému útoku v Paríži a atentátu na ruské lietadlo. Zatiaľ čo iné štáty brali situáciu reálnejšie a robili opatrenia. Prišli prvé obete, prvé vraždy, prvé zahynutia. Začali útoky na štáty, ktoré neboli ochotné migrantov prijať.

„Sme pripravení byť zrazení na kolenná a prestať sa hnať za každou lámajúcou sa vlnou.“ (Bono Vox, Every breaking wave)

Nie som ani Angela Merkelová, ani Barack Obama či Vladimir Putin, aby som mohla hodnotiť a posudzovať problémy tohto charakteru. Môžem len priblížiť to, ako túto situáciu vnímame my, mladí ľudia. Život študentov a všeobecne mladých ľudí, nie je vždy len o učení, ako si mnohí myslia. Dnešný študent okrem hrby papierov, ktoré má pripravené na stole, a koníčkov, musí čeliť rôznym problémom, ktoré sú celosvetového charakteru. Mladý človek s cieľmi a s ambíciami je značne ovplyvňovaný svetom a každodennými situáciami.

„Vlete som nemal strach, teraz vravím zo záznamníka.“ (Bono Vox, Every breaking wave)

My, mladí ľudia - budúcnosť tohto sveta, sa len v tichosti prizeráme na to, ako sa naša budúcnosť mení na časovanú bombu, ktorá čaká na príležitosť vybuchnúť. Prestali sme snívať o cestovaní zo strachu, ktorý v nás prebudil už spomínaný útok v Paríži. Najromantickejšie mesto na svete, ktoré túži vidieť snáď každý, sa v sekunde zmenilo na mesto teroru. Nemôžeme si svojvoľne vyhlásiť, že sme kresťania, že sme samostatné ženy, že poznáme demokraciu. Pomaly si pripúšťame, že jedného dňa sa naša sloboda pominie. Zaráža nás skutočnosť, že migranti, ktorých sme kedysi dávno prijali medzi seba, teraz zabíjajú. V školách, v partiách sa začali objavovať úvahy: „Je ešte vôbec potrebné učiť sa anglický jazyk?“ „Onedlho budeme aj tak všetci rozprávať arabčinou!“ „Čo bude s nami?“ „Zahynieme?“ Je zarážajúce, že Nemecko naberá migrantov len preto, aby mal za nich kto pracovať, keďže ich populácia starne. Je dych vyrážajúce, že tých, čo sme prijali, nám kladú zbrane ku hlave. Je hrozné, že malé deti sú učené a určené zbraniam, klamstvám a hnevu. Je deprimujúce, že mladí ľudia

plní života sa musia báť o svoju budúcnosť. Je samozrejmé, že vlády sa starajú o svoje štáty a ľudia o svoj život. No to, že všetci myslia tak úzkoprso len a len na seba, je zlé. Zatiaľ čo väčšina z tých vplyvných ľudí má už svoj život za sebou, my máme ten náš ešte len pred sebou. To, na čo chceme poukázať, je snaha mocných vnútiť nám niečo celkom neprirodzené pre pohodlie ostatných.

„Temnota nám umožní vidieť, kto sme.“ (Bono Vox, Iris)

Riešia to všetci, dokonca aj Bono. V novembri som dostala príležitosť ísť s mojím otcom a s bratom do Londýna na koncert skupiny U2. Ako to býva na každom dobrom výlete, spojili sme príjemné s užitočným. Po kochali sme sa krásou Londýna a vypočuli sme si najlepší koncert, na akom som bola.

„Bolesť v mojom srdci je veľkou súčasťou toho, čo som.“ (Bono Vox, Iris)

Legendárny spevák írskej skupiny Bono Vox, dosť výrazne bojoval počas celého dvojhodinového koncertu s násilnosťou a s bolesťou tohto sveta. Nezatajoval svoje

rozhorčenie nad tým, ako sú chlapi nútení bojovať, hoci tomu ešte vôbec nerozumejú. Vysvetľoval, ako veľmi im ubližujú, keď nevedia, prečo bojujú ani za čo, len ako. Bojí sa o budúcnosť sveta tak, ako mladý človek, ktorý má život pred sebou. Všetky svoje myšlienky vkladá do lásky a viery. Žiada, aby sme boli úprimní a otvorení tak, ako je aj on k nám v piesňach z posledného albumu Innocence + experience. V albume odhaľuje svoje najtajnejšie a najintímnejšie pocity. Žiada, aby sme boli milosrdní a ohľaduplní k iným a verí, že tak problémy pominú. No najdôležitejším elementom jeho slov a pocitov je viera v Boha, od ktorej sa odvíja všetko. Tak ako to vyplýva z názvu ich skupiny „U2“ – Ty tiež. Aj ty, aj my to môžeme dokázať. No nie sebeckosťou a hnevom. V tomto prípade porekadlo: „Klin sa klinom vybíja,“ neplatí.

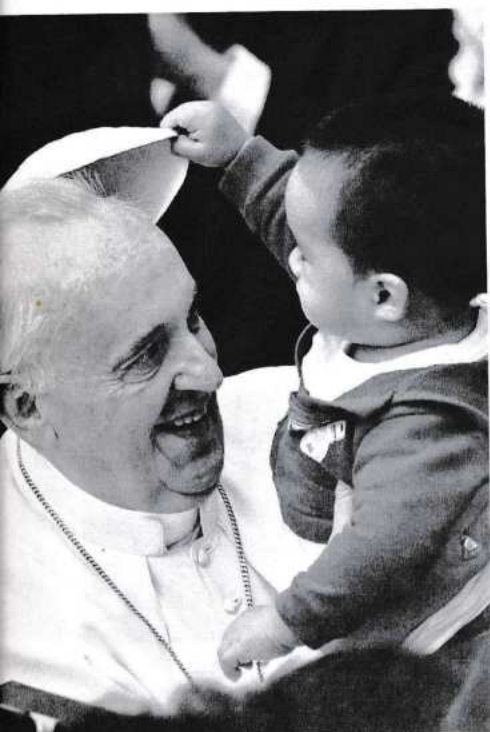

**„Je tu svetlo, nenechaj ho vyhasnúť.“
(Bono Vox, Every breaking wave)**

Revolučný papa

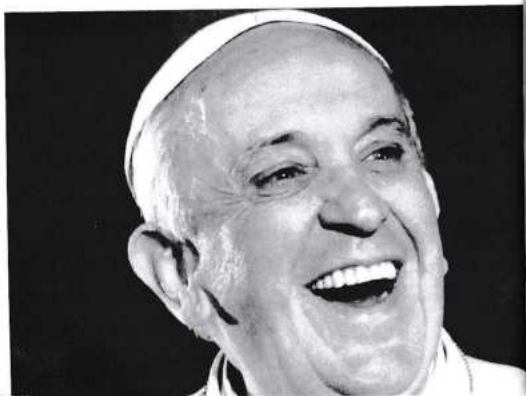

Po vyše 25 ročnom pôsobení svätca Jána Pavla II. na Petrovom stolci, po osemročnej službe Benedikta XVI. v pontifikáte sa na čelo Katolíckej cirkvi postavil doteraz najmodernejší pápež František. V poradí 266. Svätý Otec si vybral svoje pápežské meno podľa známeho svätca Františka z Assisi.

Svoju úlohu, ktorú začal 13. marca 2013, chce vykonávať s Božou pomocou čo najlepšie. Príkladom jeho obľúbenosti sú nielen prepĺnené médiá a časopisy, ale neraz aj doslova preľudnené Vatikánske námestie počas jeho omši a príhovorov. Pápež František sa svojou charizmou snaží

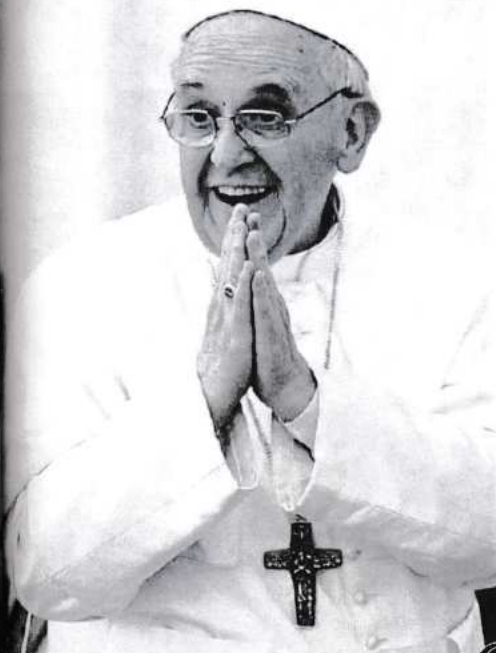
zapôsobiť na všetky vekové skupiny. Svedčia o tom aj mnohé apoštolské cesty s hojnou účasťou veriacich na štyroch zo šiestich svetadielov, a to v Európe, v Ázii, v Afrike či v Amerike. Hoci je to človek, ktorý si uvedomuje, akú obrovskú moc mu Boh zveril do rúk, správa sa ako väčšina obyčajných ľudí. Nepýši sa tým, že býva v obrovskom Apoštolskom paláci s rozľahlými záhradami ani tým, že stojí na čele Cirkvi s vyše miliardou veriacich. Keďže sa rád prevezie aj autobusom alebo metrom, nie je problémom urobiť si osobnú „audienciu“ v rímskej mestskej hromadnej doprave. Azda najväčším prekvapením pre ľudí na celom svete bolo prijatie daru od talianskeho kňaza Renza Zocca. Staručký 30-ročný Renault, ktorý ledva drží pokope, nenechal František dlho odpočívať v garáži. Hneď pri prvej možnej príležitosti si auto prevetral po uliciach pápežského štátu.

Vďaka svojmu správaniu sa stal Svätý Otec dokonca osobnosťou roka 2013.

Pred pontifikátom pôsobil vo funkciách kardinála, arcibiskupa, pomocného biskupa či profesora literatúry a psychológie. Ako prvý pápež z amerického kontinentu sa snaží udržiavať dobré vzťahy s duchovnými aj svetskými vrchnými predstaviteľmi. A keďže žijeme v modernej dobe, ani Svätý Otec nezaostáva za ostatným svetom v oblasti sociálnych sietí. Obrovskej komunite na Twitteri pridáva každý deň posolstvá o láske, o viere či o každodennom živote a jeho problémoch. Nemalú pozornosť venuje František komunite mladých ľudí. Vyzýva ich k osobnej premene, ktorá vedie k zmene celého skazeného sveta.

Jedinečnú príležitosť na osobné stretnutie s našim „in“ Svätým Otcom, budeme mať už toto leto presnejšie od 25. do 31. júla 2016.

Naši severní susedia, Poliaci, organizujú v tomto termíne populárne Svetové dni mládeže 2016 v neďalekom Krakove, na ktorých sa papa Francesco osobne zúčastní. Pápež František posunul zaužívané zvyky hlavy Cirkvi na novú úroveň. Týmto maličkosťami si získava svoju priazeň širokej, aj neveriacej verejnosti. Každý pápež niečím prispel do formovania celého ľudstva. Každý pápež od svätého Petra po dnešného pontifika bol prínosom v dejinách Cirkvi. Pri spomienke na terajšieho Svätého Otca si budeme môcť povedať, že práve on bol tým, kto sa svojím jedinečným spôsobom dokázal vryť do pamäti ľudstva. Navždy si ho zapamätáme ako priateľského a moderného pápeža, ktorý svoj pontifikát vykonával s Božou pomocou, rozvážne, spravodlivo a moderne.

„Skala stability“

Britský premiér David Cameron ju v parlamente označil za „Skalu stability“. Áno. Hovorím o Jej Veličenstve Alžbete II. Určite ste postrehli, že sa vo Veľkej Británii začiatkom školského roka oslavovalo vo veľkom. Ich kráľovná sa stala tohto roku najdlhšie vládnucou panovníčkou. Jej nezištný zmysel pre službu a povinnosť si vyslúžil obdiv nielen doma v Británii, ale i v celom svete.

Vedeli ste, že?

> jej celé meno je Elizabeth Alexandra Mary Windsorová

> je jediná žijúca hlava štátu, ktorá sa zapojila do druhej svetovej vojny

> kvôli nej otvorili dievčenskú školu, aby sa mohla stýkať s ostatnými dievčatami

> poslala prvý mail v sieti arpanet

> jej manžel Filip je pravnuke jej prababičky Viktórie

> na cestovanie ako jediná obyvateľka Anglicka nepotrebuje cestovný pas, no ani vodičský preukaz

> zbožňuje klobúky – má ich vyše 5000

> keď bola malá, rodina ju oslovovala Lilibet

> keď mala tri roky, zdobila obálku magazínu Times

> svoj prvý verejný prejav vyslovila vo veku štrnástich rokov

> bola v Keni, keď sa dozvedela, že jej otec zomrel

> na svadobnú cestu si Filip zobral jeden kufor, no ona sa zbalila do pätnástich

> viac ako 10 premiérov sa vystriedalo počas jej vlády

> jej matka zomrela vo veku 101 rokov

> v roku 1983 ju postrelil mladík slepými nábojmi

> po 52 rokoch nastúpila na trón žena - Alžbeta II.

> s princom majú 4 deti

> vedie viac než 600 organizácií

> na budúci rok oslávi svoje 90. narodeniny

> za celý svoj život mala viac ako 30 psov rasy Welsh Corgi

a ten najlepší fakt o kráľovnej Alžbete II., jej titul znie:

> Alžbeta II., z milosti Božej Kráľovná Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a jej iných ríš a území, Hlava Spoločenstva, Ochrankyňa viery

Herecké nebo

Koncom minulého školského roka sa školáci lúčili so školou a herecký svet sa lúčil so svojou legendou. Lenže legendy nikdy neodchádzajú samy...

Primár SOVA

Nezabudnuteľný herec, ale i pedagóg a trochu aj politik. Ladislav Chudík bol už od mlada výnimočný. Keď mal jedenásť rokov matka ho vyprevádzala na štúdiá do Kremnice so slovami: „Buď dobrý a múdry!“ Tieto slová si iste vzal k srdcu, ale v živote sa riadil heslom Milana Rastislava Štefánika: „Ja sa prebijem, lebo sa prebiť chcem.“ A jeho život bol naozaj úctyhodným bojom. Málo si veril, mal depresie, trpel komplexmi. So svojimi trápeniami sa zveroval svojim denníkom, ktoré si písal už od štrnástich. Napriek svojej citlivej povahe bol veľmi príjemným a ľudským človekom, ktorého ľudia obdivovali. Výnimočným bol hlavne pre svoju oddanosť Slovenskému národnému divadlu a rozhlasu. V SND pôsobil 71 rokov a počas svojej kariéry nahovoril

438 rozhlasových hier, vyše sto recitácií a desiatky rozprávok pre deti. Keď s rodinou emigroval do Viedne, zistil, že si nedokáže predstaviť život bez slovenského divadla. Jeho vtedajší študenti za ním dokonca pricestovali a kľakli si pred neho, plakali a prosili, aby sa vrátil. Andrej Hryc. Zuzana Kocúriková. Juraj Kukura. Jarmila Koleničová. Vladimír Durdík. Títo dali najavo, ako veľmi potrebujú Ladislava Chudíka. Herec je známy svojou postavou primára Sovu zo seriálu Nemocnice na kraji mesta. Rolu však prevzal po svojom priateľovi Karelvi Högerovi. Známy je aj z filmov Vlčie diery, Pieseň o sivom holubovi, Polnočná omša či Soľ nad zlato. Jeho prvou titulnou postavou bol Kapitán Dabač v rovnomennom filme od režiséra Paľa Bielika. Ladislav Chudík bol dvakrát ženatý. Prvýkrát sa oženil ako tridsaťtriročný. Manželku Helenu ale postihla choroba, čo narušilo ich manželstvo. Mávala epileptické záchvaty a zmenila sa jej osobnosť. Vtedy jej dal podmienku, buď pôjde na liečenie, alebo sa rozídu. Keď sa rozchádzali, Chudík jej nechal peniaze, a keď po troch rokoch zomrela, financoval jej pohreb. Neskôr si zobral Alenu, o dvadsaťpäť rokov mladšiu. Adoptoval si jej dcéru Bereniku, ktorú vychovával ako vlastnú. Berenika si po sobáší, po dohode s manželom, nechala pôvodné meno a aj ich deti majú jej priezvisko. Pred siedmimi rokmi sa narodil malý Stanislav Maximilián Chudík. Zoslabnutý podľahol zápalu pľúc vo veku 91 rokov. Jeho posledným želaním bolo, aby bol jeho prach rozptýlený na Hájnom Grúni. Na kopci z jeho rodného kraja, ktorý v ňom vzbudil túžbu vyliezť hore a rozhliaď sa.

Princ BAJAJA

V deň Chudíkovho pohrebu zomrel skvelý herec Ivan Palúch. Svoj herecký talent zdedil po otcovi. Jeho otec bol spoluzakladateľom súboru Detvan. S divadlom sa začal zoznamovať v Banskej Bystrici, kam sa presťahovali, keď mal dva roky. Po maturite nastúpil na Vysokú školu múzických umení v Bratislave. Jeho štúdium prerušila očná choroba – šeroslepota. To ho však nepoložilo a zo svojho hendikepu urobil prednosť. V tmavom prostredí na javisku sa dokázal výborne orientovať. Vystriedal niekoľko divadiel a dostal sa k filmu. Jeho filmovým debutom bola postava dôstojníka Dohnala vo vojnovnej dráme Tam za lesem. Po menších rolách dostal príležitosť ako Adam Jednoručka v historickom filme Markéta Lazarová. Známy bol aj v zahraničí. Svedčia o tom aj dva filmy z juhoslovenskej a nemeckej kinematografie. Vo filme Aleksandra Petroviča Biče skoro propast sveta (Čoskoro bude koniec sveta) si zahral hlavnú úlohu. Hereckou partnerkou mu bola Annie Girardotová, ktorá sa stala jeho blízkou priateľkou. Hral aj v nemeckom historickom filme Michael Kohlhaas – der Rebell. Oba filmy boli nominované na Zlatú palmu na Medzi-

narodnom filmovom festivale v Cannes. Ivan Palúch ako predstaviteľ významných postáv nesmel chýbať, a tak sa dostal medzi najväčšie filmové hviezdy. Popularitu nestrácal ani doma. Predstavil sa napríklad vo filmoch Niet inej cesty, Ucho či Luk kráľovnej Dorotky. Získal hlavnú postavu nezabudnuteľného princa Bajaju v rovnomennej rozprávke. Hral aj v seriáli Adam Šangala, kde stvárnil hlavného hrdinu. V sedemdesiatych rokoch sa dostal do nemilosti komunistov a mal zákaz filmovania a účinkovania v divadle. V tom čase sa objavoval len v malých epizódnych rolách. Vidieť ho môžete vo filmoch Pacho, hybský zbojník, Nevera po slovensky alebo Perinbaba. Hereckú príležitosť dostal aj vo filme Legenda o lietajúcom Cypriánovi a v seriáli Búrlivé víno, kde si zahral postavu Gusta Mikuláša. Založil Fakultu dramatických umení na Akadémii umení v Banskej Bystrici, za čo si neskôr prevzal aj ocenenie Hercova misia za mimoriadny prínos do hereckého umenia v oblasti filmu. Pred smrťou odhalil aj dlaždicu so svojím podpisom na bratislavskom chodníku slávy pred Mestským divadlom P. O. Hviezdoslava.

Matka Predstavená

Komediálna herečka, ktorá predstavovala nevyčerpatel'ný zdroj energie. Presne takáto bola herečka Magda Paveľková. Keď mala 17 rokov, absolvovala konkurz do nitrianskeho divadla. „Keď ma pán Bagar, vtedajší riaditeľ divadla, uvidel, skríkol: Takú škratu sme tu ešte nemali. A hneď ma prijali,“ povedala pre denník Korzár. V divadle potom účinkovala ešte šesťnásť rokov. „V nitrianskom divadle som bola najchudšia, najmenšia, a tak mi dávali hrať staré vysušené babky. A potom po dvadsiatke, keď som porodila a začala som priberať, stvárňovala som vyžraté staré babky,“ zaspomínala si so smiechom. Jednu jedinu vec, ktorú nespravila na divadelných doskách bola tá, že sa nikdy nebozkávala. To jej bolo naozaj ľúto. V detstve nedostávala veľa rodičovskej lásky. Spomína na moment, keď ju jej matka odstrčila, pretože mala studené ruky. Otec jej zomrel, keď mala jedenásť rokov. Mala jedinu dcéru Soňu, ktorú všetci volali Ninočka. Ninočka ochorela ako tridsaťštyriročná. Mala rakovinu, s ktorou nakoniec svoj boj prehrala 23. decembra. Magdu to zlomilo. Po Soninej smrti vychovávala jej dvoch synov Tomáša a Andreja.

Magdu opustil aj jej manžel Štefan, ktorý s ňou strávil 61 rokov a staral sa o ňu. Magda bola urazená, pretože sa dohodli, že ona odíde prvá. Nikdy sa z tejto straty nespamätala. Jej charakteristickou vlastnosťou bola schopnosť ut'ahovať si sama zo seba, čím si získala srdcia divákov, ale i priateľov. Tí spomínali, že vždy mala pripravenú nejakú vtipnú príhodu. A ak ju nemala, tak si ju vymyslela. Okrem divadla sa ukázala aj vo filme. Vystupuje vo filme Pacho, hybský zbojník, Stratená dolina, Pobežím až na kraj sveta či ...kone na betóne. Objavila sa aj v televíznych inscenáciách Mandragora, Chrobák v hlave a Keď báčik z Chochol'ova umrie. Dabovala aj animovaný televízny seriál Miazgovci. Preslávila ju však úloha Matky predstavej v muzikáli Mníšky aj v jeho pokračovaní Mníšky 2 – Milionárky. Tento muzikál bol jej srdcovkou a hrala ho desať rokov. Pri ňom aj ukončila svoju hereckú kariéru a nahradila ju jej kamarátka Gizela Oňová. Dúfala, že sa vráti späť na javisko, no už nestihla. V role Matky predstavej odohrala 1300 repríz. Počas svojej kariéry odohrala 2000 premiér.

Človek, ktorý stojí za povšimnutie

Málokto z nás vie, kto sa skrýva za piesňami, ako napríklad Ó, Mária, bolestivá; Klaniam sa ti vrúčne; Ježišu Kráľu; Bože, čoś ráčil a mnohými ďalšími krásnymi a zároveň bohato melodickými piesňami, ktoré sa už dlhé roky spievajú v našich slovenských kostoloch. Mikuláš Schneider – Trnavský – hudobník nesmiernych kvalít, ktorého jedno z hlavných diel – Jednotný katolícky spevník – bolo nielen nadčasové, ale dokázalo v speve spojiť celé Slovensko a používa sa do dnešných dní.

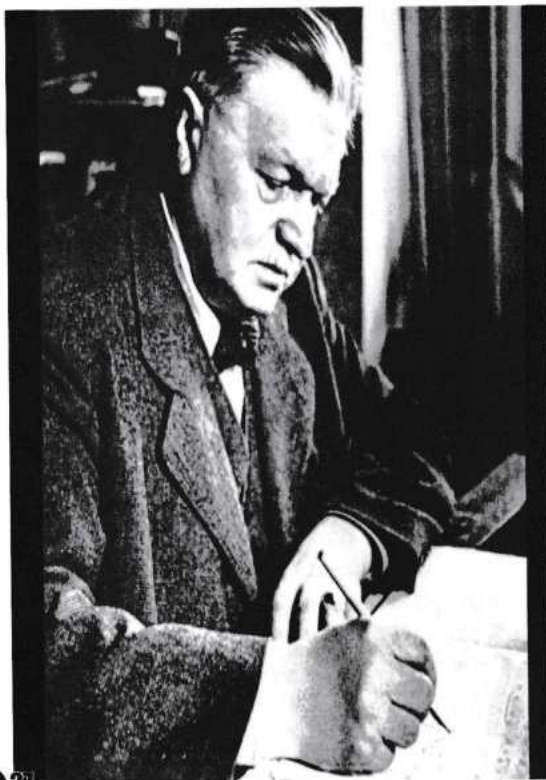
janský, vtedy Schneiderovi povedal: „Mrzí ma však, ak Slováčisko ako repa, chodí po svete s nemeckým menom.“ Požiadal o pohár vína a pokropil skladateľovu hlavu slovami: „Krstím vás, Schneider, novým menom Trnavský.“

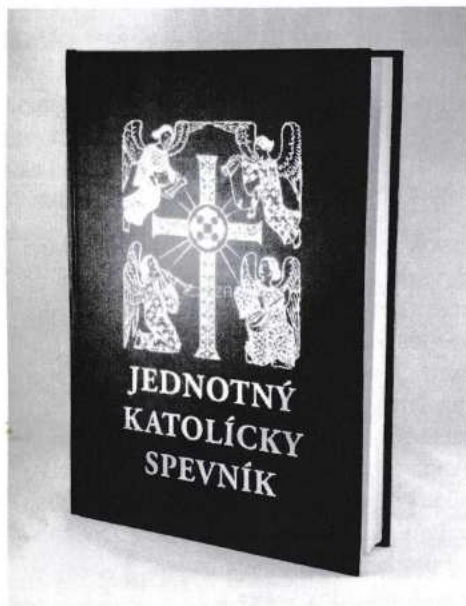
Odvtedy ho skladateľ používal aj pri podpisovaní. Svoje štúdiá zavŕšil v Prahe v roku 1905, kde sa dôkladne oboznámil s českou hudbou, najmä so Smetanovou a Dvořákovou tvorbou, ktorá mala na jeho kompozičný sloh základný vplyv.

Keby sa nebol ozval 24. mája 1881 v rodine váženého trnavského mešťana, krčmára Mikuláša Schneidera, plač tretieho dieťaťa, nebol by dôvod čítať ani tieto riadky. Veľkým šťastím bolo, že malý Mikuláš, ako treťorodeného chlapca nazvali, sa narodil do hudobne nadanej rodiny a už od útleho detstva bol očarený hudbou. V ľudovej škole pôsobil v chlapčenskom zbore u jezuitov, neskôr na vyššom arcibiskupskom gymnáziu – v kvinte – bol už gymnaziálnym organistom, a to bol krok k dirigovaniu a ku kompozičným pokusom pre organ a pre chrámovú hudbu.

Štúdiá

V roku 1900 odchádza na hudobné štúdiá do Budapešti, neskôr na konzervatórium do Viedne, kde pôsobil aj v literárnom spolku Tatran a Národ. Ako roduverný Slováčik na matičných slávnostiach v Martine predniesol vlastnú skladbu na text básne Letí havran, letí. Autor textu, Svetozár Hurban Va-

Slovenský kancionál

V roku 1921 sa Výbor Spolku sv. Vojtecha rozhodol vytvoriť už dlho plánovaný kancionál, ktorý mal zjednotiť duchovný spev v slovenských chrámoch. Nik vhodnejší ako Mikuláš Schneider-Trnavský nemohol dostať poverenie. Počas intenzívnej práce na Jednotnom katolíckom spevníku, za pomoci Mons. J. Pöstényiho, pracoval majster Trnavský s celým radom existujúcich kancionálov a najmä so vzácnym prameňom duchovných spevov Cantus catholici. Inšpirovaný melodikou ľudového duchovného bohatstva, vytvoril omšové diela, v ktorých priamo spracúva duchovnú pieseň. Známa je Vianočná omša (Missa pastoralis Alma nox) a Slovenská omša Hospodine, vyslyš nás. Po pätnásťročnej práci vyšlo roku 1937 dielo predstavujúce pre slovenských katolíkov zjednotenie duchovného spevu vo všetkých chrámoch Slovenska: Jednotný katolícky spevník, obsahujúci vyše 500

piesní, z ktorých 226 je priamo z pera Mikuláša Schneidera-Trnavského. Toto dielo nemá obdobu v celej Európe. JKS, ako ho v skratke nazývame, sa stal azda najčastejšie vydávanou publikáciou na Slovensku v 20. storočí. Majstrovské harmonizácie, ktoré vystihujú vrúcnosť srdca a duše veriacich Slovákov. Hoci sú mnohé jeho piesne pomerne náročné na zvládnutie organového sprievodu, stali sa najčastejšie interpretovanými skladbami.

Srdce skutočného velikána nášho národa prestalo do taktu života ťlčiť 28. mája 1958. Mikuláš Schneider-Trnavský bol hudobným skladateľom, dirigentom a pedagógom, patrí mu titul národný umelec.

Zaslúžil sa o založenie Hudobnej a dramatickej akadémie v Bratislave a jeho životným mottom bolo: „Vznešene krásna, ale aj zodpovedná úloha, ktorou poverený som bol Spolkom sv. Vojtecha zostaviť Jednotný katolícky spevník, stala sa mi poctou mimoriadnou, jednou z najväčších môjho života.“

Okrem titulu národný umelec, získal Mikuláš Schneider v roku 1933 ocenenie - Rytier rádu sv. Gregora za zásluhy o rozvoj cirkevnej hudby, ocenenie udelil sám pápež Pius X. To najdôležitejšie ale je, že sa nám tu zanechalo vďaka Mikulášovi Schneiderovi-Trnavskému obrovské bohatstvo a dedičstvo všetkých nás. Odovzdajme tento vzácny poklad - krásny chrámový spev - aj ďalším generáciám.

Šimon Mesarč
foto internet

Zo Slovenska sa stalo Saganovo

Rok 2015 bol pre Slovensko skvelým rokom v mnohých športoch. Za reprezentáciu Slovenska vo svete nesie najväčšie zásluhy Peter Sagan. Rok plný víťazstiev, ale i neúspechov. Poďme sa spolu pozrieť na momenty, ktorými Peťo zjednotil Slovensko, ale i svet.

Tour of Qatar

Začiatkom februára sa zúčastnil šesťdňovej tour pozostávajúcej z piatich rovinných etáp a jednej individuálnej časovky. Peter získal biely dres pre najlepšieho mladého jazdca. V súťaži o strieborný dres, teda v bodovacej súťaži, skončil na druhom mieste za Nórom Alexandrom Kristoffom. V celkovej kvalifikácii obsadil šieste miesto.

Tirreno - Adriatico

V marci sa v Taliansku konali už po 50-ty raz sedem etapové preteky. Peťo si z pódi-

ových umiestnení odniesol dve druhé miesta a jedno víťazstvo. Získal aj červený dres v bodovacej súťaži. V celkovom poradí mu patrila 50. priečka.

Tour of California

Peter hviezdil aj za veľkou mlákou. V máji sa zúčastnil pretekov okolo Kalifornie. V ôsmich etapách získal dve tretie miesta, tri druhé miesta a dve prvé miesta. V celkovej klasifikácii získal žltý dres pre celkového víťaza. V bodovej klasifikácii obsadil druhé miesto za Britom Markom Cavendishom.

Tour de Suisse

V deviatich etapách získal štyri pódiové umiestnenia, dve druhé a dve prvé miesta. Suverénne vyhral bodovaciu súťaž a získal čierny dres.

Majstrovstvá Slovenska v cyklistike

Peter v kategórii muži ELITE vyhral prvé miesto v individuálnej časovke aj v pretekoch jednotlivcov.

Tour de France

Najslávnejšie cyklistické preteky sa nezaobišli bez nášho Tourminatora. Po predošlých ročníkoch organizátori upravili systém bodovania. Ale ani „Anti-Sagan systém“ nepomohol a Sagan sa obliekol do zeleného dresu po štvrtýkrát za sebou, čím sa zapísal do historických tabuliek. Zatiaľ je na druhom mieste za Erikom Zabelom, ktorý si zelený dres obliekol šesťkrát za sebou. Svojimi druhými miestami privádzal svet do šialenstva. Každý túžobne očakával, že raz príde do cieľa prvý. Čakalo sa to hlavne v poslednej etape, kde cyklisti finišovali pri Víťaznom oblúku v Paríži. Nepodarilo sa. Etapové víťazstvo si odniesol Nemec André Greipel a Sagan skončil siedmy. V prvej polovici tour mal Peťo na dosah aj žltý dres, ale ten nakoniec nechal Chrisovi

Froomovi. Sedem etáp mal na sebe aj biely dres pre najlepšieho pretekára do 25 rokov, ktorý na konci získal Nairo Quintana. Dvakrát získal aj cenu pre najaktívnejšieho jazdca. Šoumen nesklamal a bavil divákov. Za kamerami vtipkoval s Froomom a inými jazdcami. Každý sa chytal za srdce pri jeho nebezpečnom zjazde v 16. etape. Fanúšikov dostal aj gestom, pri ktorom si búchal do hrude pri prejazde cieľom v 16. etape. Ako povedal redaktorovi, dodával si energiu (gesto je známe z filmu Vlk z Wallstreet a patrí k nemu aj známa melódia, Sagan si tým vyslúžil prezývku Vlk z Tour de France). A v neposlednom rade, keď „strielal“ do davu so svojou trofejou na stupňoch pre víťazov...

Vuelta a Espana

Vo všetkých médiách sa pretriasala Petrova nehoda s motorkou. V ôsmej etape ho osem kilometrov pred cieľom zrazila motorka. Sagan utrpel popáleniny prvého a druhého stupňa a mal pomliaždené predlaktie. Peťo chcel v tejto etape bojovať o víťazstvo. Tento incident ho rozhneval a organizátori mu udelili pokutu za nešportové správanie. Bohužiaľ, zranenia mu nedovolili pokračovať, a preto sa boj o etapové vavríny v Španielsku skončil.

Majstrovstvá sveta

Ďalší saganovský ošiaľ spôsobil svojím víťazstvom v americkom Richmonde, kde sa asi 2,5 km pred cieľom rozhodol zariskovať. Pustil sa do úniku. V miernom stúpaní bolo na ňom vidieť vyčerpanie, ale siahol na dno svojich síl. Do cieľa prišiel s niekoľkokometrovým náskokom pred celým pelotónom a stal sa majstrom sveta. Spustil vlnu šialenstva. V médiách sa ešte dlhý čas objavovalo video jeho sólojazdy. V budúcom roku má právo nosiť dúhový dres majstra sveta.

Svadba

V novembri si Peter vzal svoju priateľku Katku za manželku v kostole v Dolnom Kubíne. Nevyhol sa oravskému zvyku – prepíliť si cestu k neveste. Na svadbu prišiel v zelenom trabante. Oblečený bol ako gróf Turzo, oravský župan. Na svadbe nechýbala rodina, priatelia, ale ani fanúšikovia, ktorých bolo pred kostolom okolo 500. Peter a Katka sa po obrade presunuli na oslavu

do Grand Hotela Kempinski na Štrbskom Plese.

Peter Sagan má za sebou skvelý rok. Do ďalšieho roka mu prajeme veľa síl a odvahy. A mohlo by sa podariť aj nejaké etapové víťazstvo na Tour de France, nie? :-)

Ciel' vo Vtáčom hniezde

Čo robíte 24 hodín denne každý deň v roku okrem dýchania a hýbania sa ? Čo musíte urobiť, aby ste sa dostali ráno z postele na toaletu? Váš mozog musí prikázať vašim nohám, aby urobili kroky, aby chodili. Chôdza. Jednoduchá alebo zvláštna činnosť? Záleží od toho, kto to má v rukách. Nie každý si za svoju chôdzu vybojuje zlatú medailu. Náš Matej Tóth to však dokázal.

Majstrovstvá sveta v chôdzi sa konali tento rok v ďalekom Pekingu. Slovensko tam zastupovali traja Slováci. Martin Tišťan, ktorého, bohužiaľ, diskvalifikovali. Dušan Majdan, ktorý skončil na 30. mieste. Nakoniec Matej Tóth, ktorý na pretekoch skončil prvý. Historicky ako prvý Slovák vyhral majstrovstvá sveta a pyšne spieval slovenskú hymnu so zlatom na hrudi. Triumfoval v pretekoch na 50 km v obdivuhodnom sôle s časom 3:40:32 v konkurencii ďalších 53 pretekárov. Na stupni víťazov stál po Matejovej pravici strieborný Austrálčan Jared Tallent, bronzovú medailu si odniesol Japonec Takayuki Tani.

„Neuveriteľná istota a perfektný štýl“

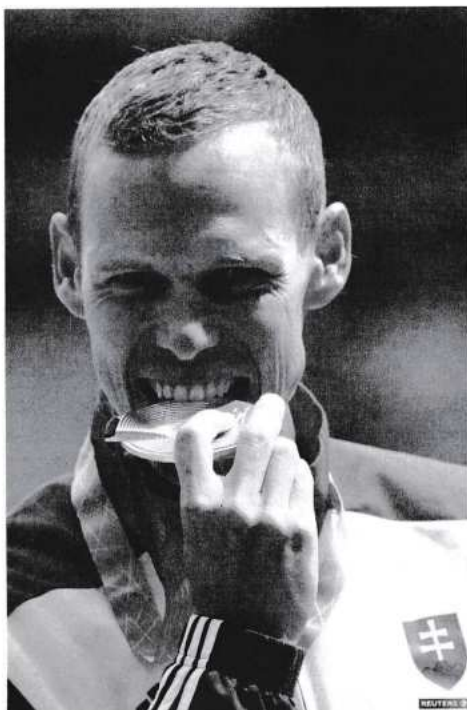
... chválil Tótha komentátor britského Európskeho športu. Na trať prišiel s úsmevom, bolo vidieť, že je úplne v pohode. Už na štvrtom kilometri okruhu v okolí štadióna Vtáčie hniezdo sa Matej prebojoval na prvú pozíciu. Na čele vydržal až do konca. Hoci sa ho silná skupinka súperov snažila dostihnúť, Matej každým kilometrom svoj náskok zvyšoval.

„Cítim sa skvele, cítim sa ako šampión! Prežívam eufóriu a krásne pocity ako nikdy doteraz. ...“

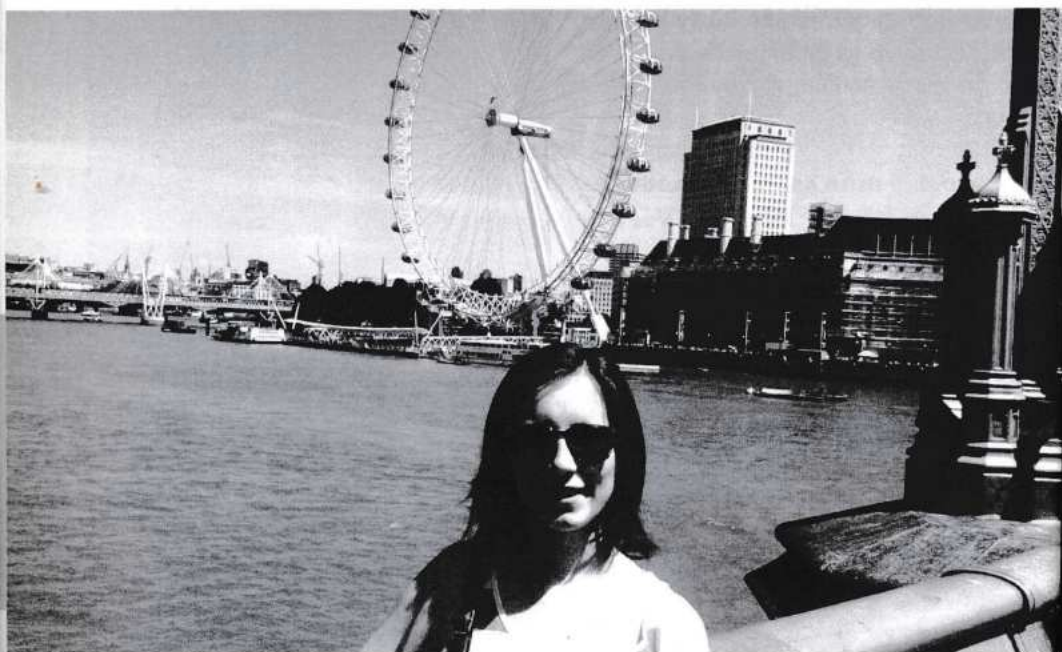
Na 17. kilometri dostal síce prvé varovanie od rozhodcov, ale kilometrové tempo si naďalej udržiaval a na 20. km natiahol medzeru na šesticu za ním na 50 sekúnd. Aj keď si Matej Tóth musel na 31. km odskočiť na toaletu, veľa nestratil. Skupinka prenasledo-

vateľov ho nedobehla, a tak s veľkým úsmevom na tvári a s podporou slovenských fanúšikov so slovenskou vlajkou dobehol do cieľa. Tešilo sa celé Slovensko a hlavne fanúšikovia slovenskej ľahkej atletiky. Matej Tóth sa stal majstrom sveta. Sám o svojom úspechu po pretekoch povedal: „Cítim sa skvele, cítim sa ako šampión! Prežívam eufóriu a krásne pocity ako nikdy doteraz. Chvilu, keď som na prvej priečke vošiel na tento krásny štadión, si uchovám navždy v pamäti.“

„Bola to pre mňa asi najjednoduchšia päťdesiatka v kariére. Všetko fungovalo perfektne, užíval som si ju, ďakujem aj fanúšikom, ktorí ma na trati povzbudzovali. Nešiel som na doraz, kontroloval si detaily, mal som aj rezervy. Už v úvode som sa cítil fajn, preto som sa odhodlal na dlhý únik.“

Dreams come true

Dlho očakávané prázdniny sú tu. A čo s nimi? Sú to len dva mesiace, ktoré musíme naplno využiť. More či hory? Alebo si radšej pozriete pamiatky? Hlavne nech je to podľa vášho gusta. Mne sa cez tieto prázdniny splnil môj sen. Britské ostrovy, presnejšie Londýn sa stal pre mňa skutočnosťou.

Priznávam, že let nebol až taký zlý, ako som očakávala. Bolo to asi tou nedočkavosťou. Byť v Londýne bolo doteraz pre mňa niečo neuveriteľné. Zrazu bolo všade okolo mňa veľa domčekov, veľa áut a ešte viac ľudí. Jasně, že som čakala klasické „upršané“ po-

časie, nezažila som ho. Slnko svietilo a padali teplotné rekordy. Prvý rozdiel, ktorý som pocítila, boli ľudia. Ohľaduplnosť bolo vidno na každom kroku. Išla oproti vám, sedela za volantom... Skúsenosť, ktorú na Slovensku zažijete len málokedy. Veľkomesto, ako je Londýn, s 9 miliónmi ľudí, má miesto aj na prírodu. Hyde park - najväčší park v Londýne - je úžasné miesto. Park s jazerom, okolo ktorého sú kačky, labute či husi, krmené ľuďmi, najčastejšie deťmi, sú skvelým miestom na oddych. Najlepšie na tom je, že sa rozprestiera uprostred ruchu mesta. Vidno, že si na tom Londýňania dali zále-

Miriam Vargočková
foto archív autora, internet

žať. Jasné, že nemôžem porovnávať Londýn s Košicami, no rozdiel je veľmi veľký. V Londýne sa všade dostanete peši alebo bicyklom, ktorý je u nich veľmi obľúbený. U nás sa bicykel až tak veľmi nepreferuje, ale výnimky sa nájdu. Bude to asi tým, že u nás nie sú na to vytvorené vhodné podmienky.

Ak by ste sa poctivo hrabali v každom regáli, jeden deň vám určite nestačí.

Samozrejme, ako správna žena, neobišla som ani obchody. Široká rozmanitosť obchodov očarí každého. V mojich očiach nákupné centrum vyzeralo ako raj s obchodmi, pretože naša Optima je jedna pätina z ich. Ak by ste sa poctivo hrabali v každom regáli, jeden deň vám určite nestačí. A ešte niečo. Angličtina síce nie je moja silná stránka, no na moje prekvapenie som ľuďom celkom rozumela, ak nemleli ako mlynček. Na ich akcent a výslovnosť si veľmi rýchlo zvyknete. Môj problém bol skôr v komunikácii z mojej strany. Vety išli zo mňa ako z chlpatej deky. Najhoršie to bolo v obchode alebo keď ma niekto zastavil na ulici. Bez úsmevných situácií by to však v živote bolo o ničom. Aj keď som mala trochu menší „hendikep“, bola to pre mňa výborná dovolenka, ale hlavne úžasná skúsenosť. Už teraz viem, že som Londýn nenavštívila poslednýkrát.

Všetky cesty vedú...

Leto je pre všetkých, mladých či starých, čarovné. Teplé dlhé noci, slnečné dni, magická letná eufória. Študenti považujú toto ročné obdobie ako jediný možný a dlhodobý únik od školy, dospelí sa tešia na dovolenku, na ktorej nemusia dvíhať telefóny ani riešiť pracovné povinnosti. Jednoducho a stručne RELAX. Iste mi dáte za pravdu, že každé prázdniny sú jedinečné. A tie moje by som nevymenila za nič na svete.

Prijala som lákavú mamkinu ponuku a spolu sme sa vybrali na poznávací zájazd do Talianska. Našou prvou zástavkou bolo malé útulné mestečko - San Giovanni Rotondo. Mesto, kde prišiel Páter Pio vykonávať svoju službu.

Veľké sanktuárium, ktoré je postavené na jeho počesť a v ktorom Páter odpočíva, vypovedá o veľkej úcte k nemu. Pokoj, aký sem Páter priniesol a ktorý tu stále pretrváva, je očarujúci. Máte pocit, akoby zastal čas a vy ste sa mohli nadýchnuť bez toho, aby ste boli obklúčení hlukom každodenného

života. Hneď po tom, čo som vstúpila do miestnosti, kde Páter Pio leží a odpočíva, tam kde ľudia k nemu chodia a prosia i ďakujú, tam zastal aj môj čas. Pohltil ma pocit nadprirodzenosti, ktorá tam vládla. Človek, ktorý zomrel pred 40 rokmi teraz leží pred vami neporušený, akoby len spal. Chorí, trpiaci, smútiaci... všetci mu s neopísateľnou dôverou zverovali svoje problémy. Aj ja som to musela a chcela skúsiť.

Určite poznáte ten pocit, keď sa vyrozprávate najlepšiemu kamarátovi a potom sa vám nesmierne uľaví. Tak presne to som pocítila aj ja.

Kľakla som si a ponorila som sa do svojich myšlienok, aby som nepremrhala slová a šancu, ktorá už možno nikdy nenastane. Zabudla som na všetky naučené formulky a začala som viesť dialóg, pri ktorom on len počúval. Určite poznáte ten pocit, keď sa vyrozprávate najlepšiemu kamarátovi a potom sa vám nesmierne uľaví. Tak presne to

som pocítila aj ja. Po troch dňoch strávených v tomto meste sme boli ja i moja mamka oddýchnuté, plné pokoja a bolo nám ľúto, že odchádzame z miesta, o ktorom domáci hovoria: „Tu neodpočívajú Páter Pio, ale Páter Pio žijúci v Kristovi.“

Taliani sú pyšní na svoj jazyk, ktorý sa rozplýva na jazyku. Sú hrdí na svoje jedlo, ktoré pohladí vaše zmysly. Ctia si svoje umenie, akoby nikde inde na svete iné nebolo.

Po duchovnom zážitku sme začali spoznávať históriu a kultúru národa. Neviem si predstaviť lepšie mesto na spoznanie národa než to, do ktorého vedú všetky cesty. Rím. Nie nadarmo sa o ňom vraví ako o „večnom meste“. Každá budova, každé námestie, každý človek. Všetko to má svoju históriu a vlastný príbeh. Tolko národnej hrdosti nenájdete nikde na svete. Taliani sú pyšní na svoj jazyk, ktorý sa rozplýva na jazyku.

Sú hrdí na svoje jedlo, ktoré pohladí vaše zmysly. Ctia si svoje umenie, akoby nikde inde na svete iné nebolo.

Taliansko a špeciálne Rím si ma získali hneď. Ten temperament ľudí. To, ako vedia oddychovať a vychutnať si každý moment, pripadáte si ako v úplne inom svete. Tvária sa, akoby sa ich nič netýkalo, lebo práve v tejto chvíli majú pred sebou cappuccino s bohatou penou a spaghetti s omáčkou.

Bazilika sv. Petra svojou majestátnosťou vo vás vzbudí dojem, akoby na vás prehovorila: „Ja som tu bola dávno pred tým než ty. Len ma obdivuj!“ Výhľad z kupoly tejto baziliky je dych vyrážajúci. Celý Rím na dlani. Colosseum vám pripomenie rytierov a vy sa ocitnete v dobe d'aleko, d'aleko pred vami. Do Fontány di Trevi hodíte mincu s túžbou a vierou, že sa sem ešte niekedy vrátite.

Z Talianska sme odchádzali s nádherným pocitom. Dušu nám ovládol pokoj, rozum sme obohatili o poznatky z histórie, krásy architektúry a zmyslom sme ulahodili delikátnym jedlom.

Radost' zo života

Je ráno 20. septembra 2015. Celé Košice sú ešte ponorené do tmy, no skupinka študentov druhého a tretieho ročníka nášho gymnázia sa rozhodla urobiť si menší „trip“ do hlavného mesta. Ich „tajnou“ misiou bolo zúčastniť sa Národného pochodu za život.

stihli obehnúť Bratislavský hrad, námestie M. R. Štefánika, NRSR, Most Apollo... Ozajstná panika začala až vtedy, keď si robili selfie pri soche M. R. Štefánika a zistili, koľko je hodín. Mali menej ako desať minút na to, aby sa dostali na námestie SNP,

Rýchlik bol zadarmo, nechýbala zábava, dobrá hudbička, výborné jedlo či stretnutie s absolventmi cestujúcimi do školy. Úplná pohoda. Okolo poludnia ich už vítala Bratislava, a keďže mali časovú rezervu, vybrali sa na menšie potulky mestom. Mierne dezorientovaní z prvej návštevy hlavného mesta sa rozhodli použiť mapu vo svojom iPade. Potom už nasledovali ozajstné preteky s časom, pretože ho bolo málo a miest, ktoré chceli navštíviť, neúrekom. Za tri hodiny

odkiaľ sa veľkolepý pochod za život začínal. Po kilometrovom behu v rozpálenom meste konečne zazreli dav pochodujúcich ľudí a celí šťastní z toho, že to predsa len stihli načas, sa k nemu bez váhania pripojili.

Študenti našej školy kričali „Áno za život“, až kým nestratili hlas. Dokonca sa im podarilo aj nevedomky zapózovať v TV Markíza a v TV JOJ.

rví v dave niesli nápis „Radosť zo života“, ktorý bol mottom celého podujatia. Konferencia skupov Slovenska, organizátor celej akcie, volala za misiu pochodu verejné vyjadrenie túžby po zmene v spoločnosti, ktorá by sa prejavila ochrane života každého jedného človeka. Pres-

e tak ako 85 000 pochodujúcich, aj naši študenti verejne odporili tri požiadavky na zodpovedných verejných činiteľov ako NRSR, vláda SR a prezident a iné štátne inštitúcie. Účastníci pochodu nimi žiadali, aby zákon a spoločnosť chránili život od počatia do prirodzenej smrti, podporovali rodinu založenú výlučne na spojení muža a ženy a chránili rodičovské práva na výchovu detí. Podobne ako na Košickom pochode, aj účasť na tomto bratislavskom bola neopísateľnou skúsenosťou prevádzanou úžasnou atmosférou. Byť uprostred davu kričiacoho „Áno za život“ je moment, keď si uvedomíte, že robíte správnu vec nielen pre dobro spoločnosti, ale aj pre dobro každého človeka. Študenti našej školy síce neoprešli celú trasu, lebo jediný priamy spoj domov išiel pred koncom pochodu, no aj napriek tomu boli celý čas v jeho čele, kde kričali „Áno za život“, až kým nestratili hlas.

Dokonca sa im podarilo aj nevedomky zapožičať v TV Markíza a v TV JOJ.

No a keď krátko pred štvrtou nastal čas na ďalšie zbehov, tentokrát na vlak domov, „nenápadne“ sa oddelili od ostatných a namierili si to na staniciu. Ako to už býva zvykom, cesta domov bola

kratšia ako tá z domu, no ani na tejto nechýbala súkromná diskotéka v kupé či debata o celom dni prežitom spolu v skvelej atmosfére. Okolo polnoci vlak konečne zastal v Košiciach, aj keď s výše hodinovým meškaním. Všetci sa „vytešni“ z toho, že ráno treba vstávať do školy, rozprchlí

na autobusy domov. No či už bol tento deň fyzicky alebo psychicky náročný, každá jedna chvíľka stála za to. Ďakujeme organizátorom za túto výnimočnú akciu plnú radosti a dobrej nálady, ktorá mala veľký úspech.

Youtube náš každodenný

Sme v 21. storočí a všetko sa mení rýchlosťou blesku. Keď si už na niečo zvykneme a máme to v malíčku, zrazu sa to zmení, vylepší alebo nahradí úplne niečím inovatívnejším. Tak je to s novinami, s časopismi a, dovoľím si tvrdiť, už aj s televíziou. Keďže žijeme v dobe veľkých technických pokrokov, nemusíme pozerat' na to, čo práve ide v telke, namiesto toho si môžeme pohodlne vybrať na internete to, čo nás zaujíma a baví bez zbytočných reklám uprostred deja.

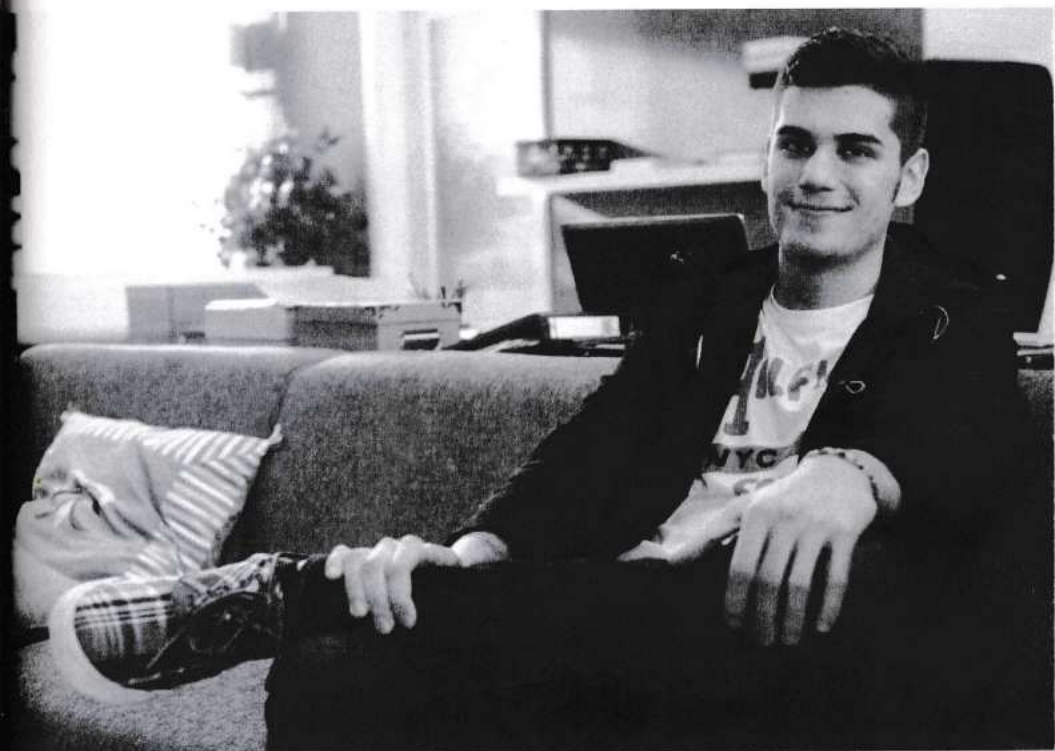
V súčasnosti je medzi mladou, strednou, ale aj staršou generáciou veľmi obľúbený YouTube, ktorý za posledné roky rýchlo napredoval. Každý deň ho používa viac a viac ľudí. Prestali sa vyhľadávať pesničky a začali sa pozerat' videá. Na Slovensku máme tiež taký fenomén, a to nemám na mysli Rytmusa, no veľmi obľúbeného a dnes populárneho vlogera Goga, ktorý je na YouTube známy pod názvom jeho kanálu Gogomantv.

Niekedy rozpráva o veciach, ktoré nemajú vôbec žiadnu pointu.

Začalo to veľmi nevinne. Sledovanie zahraničných youtuberov ho priviedlo k myšlienke natočiť video, ktoré na Slovensku ešte nikto predtým nenatočil, takzvaný Letsplay. Jednoduché komentovanie hry, ktorú hrá. Video nemalo veľký úspech, no Gogo, vlastným menom Daniel Strauch, zistil, že točenie videí ho naozaj baví, a tak sa roz-

hodol natáčať vlogy. Svojím, pre niektorých ľudí zvláštnym, zmyslom pre humor, sympatickým vystupovaním a vzhľadom klasického obyčajného chalana si získal tisíce mladých srdc. Vo svojich vlogoch rozpráva na rôzne témy, ktoré mladých ľudí zaujímajú. Niekedy rozpráva o veciach, ktoré nemajú vôbec žiadnu pointu. Napríklad slovo „šiška“, o ktorom hovoril v spojení s atypickým výrazom tváre. Toto video sa medzi mládežou rozšírilo naozaj veľmi rýchlo. Gogo začal „žať slávu“.

„Funklub“ Daniela Štraucha sa skladá prevažne z tínedžerov vo veku od 10 do 18 rokov. Starší ľudia jeho videá za zaujímavé nepovažujú. Tínedžeri ho majú radi práve preto, lebo nie je „celebrita“ a vďaka tomu má k obyčajným smrteľníkom bližšie. Svoj bežný život zdieľa so všetkými. V ľudoch tým vzbudzuje pocit, že sú jeho priateľmi. Má rovnaké problémy a radosti ako oni. Má frajerku, chodí do školy, hrá počítačové hry a to ľudia milujú. Dnes Gogo zarába natáčaním videí nemalé peniaze. Mnohým ľuďom na Slovensku sa o toľkých peniazoch ani len nesníva, a tak si žije svoj rozprávkový život.

„Masové šialenstvo, zvané GO-GOMánia, ktoré nastalo v Košiciach, môžem posúdiť len na

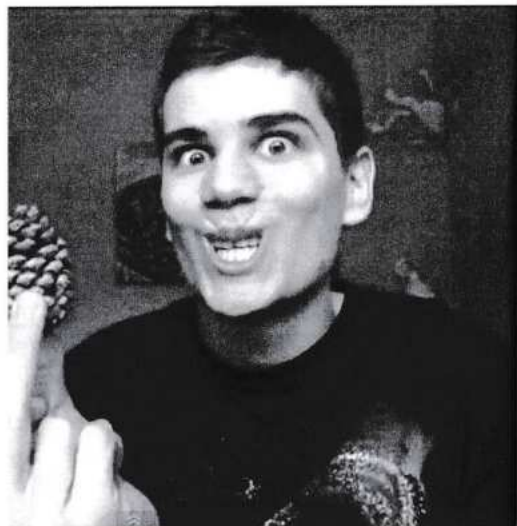
základe toho, čo som počul a čo som sa dočítal. Gogovej autogramiády som sa nezúčastnil, ale po dlhom uvažovaní to môžem zhrnúť do niekoľkých viet:

1. Gogo sa ukázal v zaujímavom svetle, podľa mňa nie v najlepšom.
2. Je namyslený. Stále.
3. Chcel by sa veľmi podobať Dominikovi Mazarovi.
4. Plánuje prísť do Sečovskej Polianky, lebo sa dopyčul, že tam býva Dominik Mazar.
5. Bol v Košiciach.
6. Bol v obchodnom dome Optima.
7. Priviezol sa autobusom číslo 10.
8. Potom išiel na stanicu a domov.

Myslím si, že pozeraním týchto videí človek len stráca čas. Mladí ľudia namiesto toho, aby žili svoj život zmysluplne a zažili niečo zaujímavé, pozerajú sa na život niekoho

iného. Dúfam, že sa jedného dňa nezobudia a s hrôzou nezistia, že zatiaľ čo oni sledovali životy iných, zabudli žiť ten svoj.

Darček k Vianociam

Rozkopané centrum mesta trápilo Košičanov od leta 2014. Množstvo obchádzok, zrušené spoje, premiestnené zastávky, zmenené trasy či meškania sú len zlomkom toho, čo sme si my, obyvatelia metropoly východu, museli vytrpieť počas nekonečnej rekonštrukcie električkových tratí. Avšak i nekonečný príbeh má svoj koniec.

Rekonštrukcia, ktorú sme si museli pretrpieť, priniesla Košičanom cestovanie na vyššej úrovni, ako to bolo v doterajších rokoch stagnácie. Nekonečnú rekonštrukciu naťahovalo ustavičné nedodržiavanie termínov, technické problémy na stavbách i kolaudačné konanie. Neustále zmeny dopravných obmedzení a uzatváranie cestných komunikácií privádzali do pomykova nielen vodičov, ale aj chodcov. Ani informovanosťou o zmenách sa DPMK nijak neblysol. Nebilingválne či neaktuálne oznamy často miatli domácich i turistov. O ich koncepcii ani nehovorím. Niektoré boli dokonca napísane na kus kartónu. Napriek všetkým týmto nepríjemným situáciám je doprava v Košiciach bezpečnejšia a pohodlnejšia.

Čo sa rekonštruovalo

Obnovili sa trate mestských dráh v dvoch projektoch IKD a MEU. Projekt IKD zahŕňoval rekonštrukciu trate zo Staničného námestia cez Kuzmányho ulicu na Námestie Maratónu mieru. Stavba sa začala realizovať v auguste 2014. Projekt MEU zahŕňal rekonštrukciu električkových uzlov amfiteáter, Ulicu ČSA, Bardejovskú ulicu i niektoré úseky nadväzujúce na stavbu IKD. Realizácia začala v máji 2015. Rekonštrukcia, aká prebehla, nemá obdobu. Naposledy sa v takom rozsahu rekonštruovali trate vyše 30 rokov dozadu.

Prečo sme čakali tak dlho?

Nedodržiavanie termínov zhotoviteľ komentoval problémami so subdodávateľmi, zlými stavebnými podkladmi či problémami s povoleniami od úradov. Stavba IKD mala byť ukončená v lete 2015, no dočkali sme sa jej až pred Vianocami. Hoci stavba navonok vyzerala už v novembri dokončená, muselo prebehnúť testovanie a kolaudačné konanie, ktoré termín spustenia električiek ešte na niekoľko dní oddialilo. Za meškanie stavby by mal byť zhotoviteľ penalizovaný, ale nestalo sa tak. Prečo? To si môžeme len domyslieť. Ministerstvo dopravy totiž každé predĺženie termínu schválilo. Ak by sa

však stavba nedokončila ani do konca roka 2015, tak by mesto Košice prišlo o NFP z EÚ. Mesto by muselo celú rekonštrukciu zaplatiť z vlastného vrecka, čo by ho pri sume vyše 40 miliónov eur položilo na lopatky. Preto sa aj všetky úseky rekonštruovali naraz a nie jednotlivo po etapách.

Čo nám rekonštrukcia priniesla

Nové trate sú kompletne rekonštruované.

Nanovo sa vybudoval koľajový spodok i zvršok, vymenilo sa trakčné vedenie, postavila sa nová meniareň. Trate sú osadené antivibračnými bokovnicami, čo výrazne znížilo hlučnosť prepravy. Na dlhších úsekoch sú trate zatravnené, inde dláždené či osadené do asfaltového zvršku. Pribudli nové diaľkovo ovládané električkové výhybky so zabezpečením proti samovoľnému prestaveniu. Štandardom je vyhrievanie jazyka výhybky, ktoré prispeje k lepšej zjazdnosti v zimnom období. Do koľajových oblúkov boli osadené mazníky okolesníkov vozidla, ktoré prispievajú k zníženiu hlučnosti pri prejazde oblúkom. Vybudovali sa nové nástupištia, ktoré boli osadené novými prístreškami, automatmi na cestovné lístky. Na zastávkach zrekonštruovaných v rámci projektu IKD pribudli informačné LCD tabule. Trať IKD monitoruje 32 kamier, ktoré 24 hodín denne odosielať údaje na dispečing DPMK. Pribudla i preferencia MHD, ktorá má byť podľa kuloárnych informácií spustená onedlho. Avšak nie všetko bolo domyslené...

Nie všetko sa domyslelo...

Hlavným problémom je to, že túto stavbu projektovali inžinieri z Čiech, ktorí zrejme nikdy na vlastné oči košickú dopravnú situáciu nevideli. Priblížim vám niektoré nedostatky tohto projektu. Krásnym príkladom je nevhodne umiestená zastávka Krajský súd, ktorá sa od zastávky autobusu vzdialila na takmer 250 metrov. Podobne je tomu aj Námestie Maratónu mieru. Prestup sa skomplikoval. Ďalej môžeme spomenúť nevybudovanie žiadnej združenej zastávky autobusu a električky, nezmyselne rozmiestnené prechody pre chodcov pri Dome umenia či nevhodne navrhnuté bezbariérové prístupy. Na zastávky síce boli umiestnené nové prí-

strešky, no koncepcia ich mobiliáru je zo začiatku 90. rokov. Na niektorých zastávkach prístrešky kapacitne nepostačujú. Nové informačné tabule, ktoré zobrazujú najbližšie odchody liniek, pomôžu cestujúcim. Avšak chýba na nich napríklad informácia o aktuálnom čase. Na niektorých zastávkach sú umiestené i 25 metrov od prístreškov tak, že cestujúci na ne nedovídi. V iných mestách sú samozrejmosťou automaty na cestovné lístky, ktoré prijímajú i bankovky či platobné karty. U nás sa na to nemyslelo... Z hľadiska technologického spracovania koľajového zvršku boli napríklad použité pevné svorky, pričom európskym štandardom sú svorky pružné.

Darček na Vianoce

Električková doprava sa v obmedzenom režime spustila 14.12.2015. Električky začali premávať na Sídlišku Terasa, zatiaľ čo v centre mesta ostali trate prázdne. Bolo tomu

tak, lebo trate MEU obdržali kolaudačné rozhodnutie skôr ako trate IKD. Pobavilo ma to, pretože projekt MEU sa začal realizovať takmer rok neskôr ako projekt IKD, no kolaudačné rozhodnutie dostal skôr. Spustenie električkovej dopravy v plnom režime sa uskutočnilo v nedeľu 20.12.2015. V tento deň sa všetky autobusové i električkové linky vrátili do svojich pôvodných trás. Na nové trate bolo vypravených i 33 nových električiek Vario, ktoré boli dopravenému podniku dodávané od leta 2014. Košičanom konečne spadol kameň zo srdca. Pod stromček dostali darček, na ktorý tak dlho čakali...

Ale predsa nebudeme mať my, Košičania, pokoj naveky... Už v lete tohto roku sa má spustiť ďalšia veľká rekonštrukcia električkových tratí na sídlisku Terasa a Sever za vyše 88 miliónov eur. Rekonštrukcie sa konečne dočká aj VSS križovatka, ktorá je v nevyhovujúcom stave.

Deň ako každý iný, alebo nie?

Každý z nás pozná Deň matiek, Deň otcov, Medzinárodný deň žien či Deň detí. Ale prečo oslavovať len existenciu človeka? Aj iné veci si zaslúžia svoju „narodeninovú“ oslavu. Našli sme pár možno pre niekoho „čudných“ dní, ktoré si určite obľúbite a začnete ich oslavovať aj vy :-).

24. január – Deň komplimentov

Vznikol v roku 1998 na základe iniciatívy dvoch Američaniek. V tento deň by mal každý človek povedať kompliment aspoň 5 ľuďom, aby vy zdvihol to, čo si na nich cení.

6. február – Svetový deň bez mobilu

Bol nápadom francúzskeho spisovateľa Phila Marsoa, ktorý ako prvý napísal knihu o mobile. V tento deň by si ľudia mali vypnúť mobilné telefóny, aby sa zamysleli nad životom a uvedomili si skutočné hodnoty. Prvýkrát sa tento deň osla-

voval v roku 2001 a prvé ročníky boli populárne najmä v krajinách ako Kanada, Španielsko, Francúzsko, Belgicko, Švajčiarsko a Fínsko.

9. marec – Deň paniky

Panika je zdesenie, chaos a zmätok v krízových situáciách. Deň paniky má byť veselým sviatkom o panike a o strese, ktoré všetci dobre poznáme.

6. máj – Medzinárodný deň bez diét

Bol iniciovaný britskou feministkou Mary Evans Youngovou a oslavuje sa od roku 1992. Má byť oslavou tela, jeho rozmanitosti a prijatím takého, aké je. Cieľom má byť zvýšenie povedomia ľudí o poruchách príjmu potravy a zbavenie ľudí predstáv o dokonalej postave. Symbolom je modrá stuha.

1. apríl – Medzinárodný deň zábavy v práci

Vznikol v roku 1996 na podnet organizácie Play-fair. Cieľom je priniesť dávku zábavy a humoru do každodennej rutinnej práce. Humor totižto pozitívne ovplyvňuje produktivitu, tvorivosť i zdravie zamestnancov.

29. jún – Medzinárodný deň Dunaja

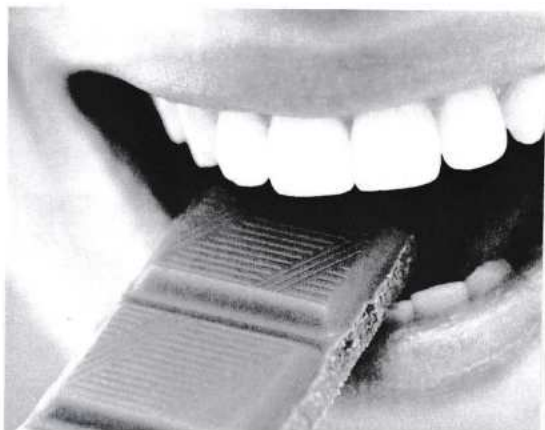
Od roku 2004 ho podporuje Medzinárodná komisia na ochranu rieky Dunaj. V tento deň bol v roku 1994 v Sofii podpísaný Dohovor o spolupráci pri ochrane a trvalom využívaní Dunaja. Cieľom dohovoru je prispieť vzájomnou spoluprácou všetkých krajín v povodí Dunaja k zlepšeniu kvality vôd. Tento deň má byť oslavou čistejšej rieky a má upozorniť na ochranu prírodných zdrojov.

7. júl – Deň čokolády

Je určený pre milovníkov čokolády a oslavuje sa v deň, keď v roku 1550 bola čokoláda prvýkrát uvedená na európsky trh.

10. august – Deň leňošenia

Deň stvorený pre milovníkov ničnerobenia. Má byť ukážkou, ako tráviť voľný čas.

Avšak leňošenie je potrebné striedať s aktivitou, inak je človek znechutený.

22. september – Európsky deň bez áut

Prvýkrát sa oslavoval v roku 2000 pod záštitou Európskej komisie. Cieľom je vymeniť autá za ekologickejšie formy dopravy, ako napríklad verejná doprava, bicykel alebo vlastné nohy.

25. október – Svetový deň cestovín

Oslavuje sa od roku 1998 v deň, keď v roku 1995 sa v Ríme uskutočnil prvý kongres o cestovinách. Deň má byť oslavou cestovín a má poukázať na ich požívanie v domácnostiach po celom svete.

19. november – Svetový deň toaliet

Valné zhromaždenie OSN ho vyhlásilo v roku 2013. Podľa neho má 6 zo 7 miliárd ľudí mobilný telefón, ale len 4,5 miliardy ľudí na Zemi má prístup k toalete alebo k latríne. Tento deň má podporovať hygienu.

5. december – Svetový deň pôdy

Bol vyhlásený v roku 2002. Hlavnou myšlienkou je informovať verejnosť o význame pôdy, o jej prírodných zdrojoch a o ich význame pre človeka, ako aj o potrebe ochrany pred globálnym otepľovaním.

Hry o život: Drozdajka 2

Originál:	The Hunger Games: Mockingjay, USA, 2015
Žáner:	akčný/dobrodružný/sci-fi
Dĺžka:	135 minút
Réžia:	Francis Lawrence
Knižná predloha:	Suzanne Collins
Scenár:	Dany Strong, Peter Craig
Kamera:	Jo Willems
Hudba:	James Newton Howard
Hrajú:	Jennifer Lawrence, Josh Hutcherson, Liam Hemsworth, Philip Seymour, Hoffman, Woody Harrelson, Donald Sutherland, Julianne Moore, Eliabeth Banks a ďalší
Premiéra v SR:	19. novembra 2015

Dlho očakávaná premiéra posledného, štvrtého, filmu knižnej série konečne prišla. Knižná trilógia Hry o život bola fenoménom medzi dystopickými románmi a zaujala aj nezvyčajnou hlavnou hrdinkou. Ako sa už stalo zvykom, posledná časť série bola rozdelená na dva filmy. Bohužiaľ, to nebol dobrý ťah a nebyť fanúšikovskej základne, nemal by zisky.

Dej sa začína presne tam, kde skončil v prvej časti Drozdajka 1. Milovaný Peeta Melark (Josh Hutcherson) sa pod vplyvom psychotropných látok pokúsil zaškrtiť hlavnú predstaviteľku Katniss Everdeenovú (Jennifer Lawrence). Trójsky kôň Kapitolu teda neuspel. Zmätená Katniss naďalej ostáva tvárou revolúcie proti Kapitolu a prezidentovi Snowovi (Donald Sutherland). Snaží sa dostať z milostného trojuholníka

medzi ňou, Peetom a Galeom Hawthorneom (Liam Hemsworth), kamarátom z detstva.

Dej sa prvú polhodinu neposúva nikam. Opäť sa nachádzame v prvej časti, kde sa dej točil dokola. Neustále natáčanie „video-shotov“ na povzbudenie revolúcie a odboja proti Kapitolu. Získavanie jednotlivých krajov na stranu dovtedy „neexistujúceho“ 13. kraja, ktorý vzburu plánoval už dlhší čas. Katniss je v celom filme len peknou tvárou, ktorej každý diktuje, čo má povedať. I keď sa stalo, že sa jej tvrdohlavosť naplno prejavila a povedala aj niečo úplne iné, ako to má vo zvyku v celej sérii. V druhej časti sa Katniss ocitne uprostred plánovania zničenia zbraní v druhom kraji, ktoré boli určené pre Capitol. Tu môžeme opäť vidieť, že Katniss nerozhoduje a je zmätená.

Neprehliadnuteľná je Katnissina tvrdohlavosť, keď tajne odlieta do Kapitolu, aby vlastnoručne zabila prezidenta Snowa. O tomto jej čine nemali potuchy prezidentka Coinová (Julianne Moore) – veliteľka 13. kraja, Plutarch Heavensbee (Philip Seymour Hoffman) – tvorca hier a Haymitch Abernathy (Woody Harrelson) – mentor Katniss a Peetu v Hrách o život.

Ďalej sa už dej začína pomaly rozbiehať. Katniss so svojím tímom sa snažia dostať k Snowovi. Lenže Snow si spravil z Kapitolu arénu, a tak sa Katniss ocitá v ďalších pomyselných Hrách o život. Samozrejme, pasce dostanú jej spoločníkov a postupne vidíme, ako sa z naivnej Katniss, ktorá si dosiaľ tvrdohlavo snažila vydupať svoje, stáva Katniss, ktorá premýšľa, či smrť jedného človeka vyrieši celospoločenský problém. Či je spravodlivé, že nad zánikom a zrodom novej spoločnosti stoja traja ľudia. Diváci sú v napätí, keď sa Katniss s tímom snažia prejsť cez mesto po kanáloch. A vtedy to prišlo. Groteskné zombie, ako z nejakého filmu o zombie apokalypse. Nuž darmo, tím sa odtiaľ dostane, avšak všetkým dievčenským fanúšičkam vyhrknu slzy, keď vidia, ako zomiera lámač ženských srdiec Finnick Odair (Sam Claflin). Katniss sa naďalej snaží dostať k prezidentovi. Predbehne ju však prezidentka Coinová. Tá ho uväzní a po dohode s Katniss a ďalšími súhlasí, že ho môže Katniss zabiť pred celým Panemom a ona bude zvolená za prezidentku Panemu. Katniss nakoniec nezabije Snowa, ale práve Coinovú, a tým opäť nastane chaos. V epilógu fanúšikovia dostávajú romantický záver. Katniss si napokon vybrala Peetu miesto Galea a žila s ním šťastný a usporiadaný život v 12. kraji, ktorý bol predtým zničený.

THE HUNGER GAMES: MOCKINGJAY

PART 2

THE FIRE WILL BURN FOREVER

NOVEMBER 20

EXPERIENCE IT IN IMAX

© 2015 LIONSGATE

„Ladies and gentlemen welcome to the 76th Hunger Games.“ - Finnick Odair

Nebyť dobrých hereckých výkonov, hercov veľkých mien, kúzelného režiséra Francisa Lawrencea, skvelých scenáristov a kameramanov, dobrej hudby a značky, z filmu by bol prepadák. Našťastie sa tak nestalo a film bol taký, aký bol. Pre niekoho bol veľkým sklamaním. Po prvej časti, ktorá mala byť prípravou na záver série, mal byť práve záver série nabitý akciou a nedočkavosťou, čo sa stane ďalej. Miesto toho ste mali niekedy problém udržať oči na filme. Pre iných to bol uspokojujúci koniec a zavŕšenie knižnej trilógie od Suzanne Collinsovej.

„Don't trust them. Do what you came to do.“ - Boggs

**„They choose you.“
- Peeta Mellark**

FG abeceda

V čase, keď sa svet točí okolo peňazí, zistujeme, že im my, mladí ľudia, vôbec nerozumieme. Banky nám ponúkajú výhodné, výhodnejšie i najvýhodnejšie úrokové sadzby a pôžičky. Ale vieme, čo sú to hypotéky a úvery? Rozumieme úrokom? Mladí ľudia, ktorí si raz budú kupovať dom alebo byt tak môžu byť podvedení. Preto prinášame krátku abecedu pojmov z finančnej gramotnosti zameranú práve na hypotéky, úvery a úroky.

Americká hypotéka – je úverový produkt zabezpečený nehnuteľnosťou. Môže sa použiť na akýkoľvek účel. Výhodou oproti spotrebným úverom je nižšia úroková sadzba.

Bezúročné obdobie – je doba v prípade kreditnej karty, počas ktorej klient neplatí úroky z čerpaného úveru. Zvyčajne toto obdobie trvá 30 až 50 dní.

Dlhodobý úver – pôžička splatná spolu s úrokom a s ostatnými príslušnými poplatkami k stanovenému dátumu o viac ako 5 rokov.

Fixná úroková sadzba – úroková sadzba pri úveroch. Počas doby fixácie sa nemení. Obdobie fixácie vzniká na základe dohody medzi klientom a bankou. Táto úroková miera sa najčastejšie využíva pri hypotékach. Fixačná doba trvá zvyčajne 1 až 10 rokov.

Hypotéka – je dlhodobý úver. Jej účelom

je získanie, výstavba alebo rekonštrukcia nehnuteľnosti. Podmienkou poskytnutia je zriadenie záložného práva na nehnuteľnosť v prospech banky. Pod hypotékou sa môže rozumieť hypotekárny úver v zmysle zákona o bankách alebo iný úver zaručený nehnuteľnosťou. Takýto úver môže byť poskytnutý aj do výšky 100 a viac percent hodnoty založenej nehnuteľnosti. Klient si však potom nemôže uplatniť nárok na štátnu podporu.

Hypotekárny úver – je úver s lehotou splatnosti 4 až 30 rokov. Je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti. Financovaný je prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárnych listov hypotekárnou bankou. Môže byť poskytnutý maximálne do výšky 70 percent hodnoty založenej nehnuteľnosti. Klient môže v tomto prípade uplatniť nárok na štátnu podporu.

Istina – je požičaná suma peňazí, z ktorej banka počíta výšku úrokov. Splácaním sa znižuje.

Jednoduchý úrok – je úrok, počítaný periodicky výlučne z istiny úveru alebo investície. Nezahŕňajú sa predchádzajúce získané úroky.

Lehota splatnosti úveru – je doba, počas ktorej dlžník spláca úver pravidelnými splátkami. Od lehoty je závislá výška splátky. Dlhšia lehota splátky znižuje. Tým sa zvyšuje dostupnosť úveru a rastie aj celková cena úveru.

Medziúver – je špecifický úverový produkt. Poskytujú ho len stavebné sporiteľne. Slúži na preklopenie časového obdobia do pridelenia cieľovej sumy, uvedenej v zmluve o stavebnom sporení.

Mimoriadna splatnosť úveru – nastáva v prípade, ak klient porušil podmienky úveru. V tomto prípade je klient povinný splatiť úver v celej výške, v termíne stanovenom bankou. Podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sú stanovené v zmluve o poskytnutí úveru a v obchodných podmienkach. Najčastejším dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru je meškanie so splátkami úveru, použitie úveru na iný účel a poskytnutie nepravdivých údajov banke.

Úrok – je cena peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie. Pri vkladoch je to suma, ktorú platí banka klientovi. Pri úveroch je to suma, ktorú platí klient banke. Je to aj suma, ktorú platia finančné inštitúcie, štát alebo korporácie za používanie peňazí investora.

Úroková sadzba – je cena peňazí uvedená v percentách, daná ako pomer úroku a vkladu.

Úver – je produkt, pri ktorom banka poskytne určenú sumu peňazí na vopred stanovené obdobie. Klient sa zaviazne poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok.

Dostatok informácií a schopnosť pretaviť ich do správnych finančných rozhodnutí je predpokladom prosperity a finančne stabilnej budúcnosti jednotlivcov, ale aj celej spoločnosti. Je dôležité, aby sme my, mladí ľudia, rozumeli peniazom a hospodáreniu s nimi. V konečnom dôsledku to budeme práve my, kto bude trpieť a znášať našu finančnú negramotnosť.

SNADÁCIA
SLOVENSKEJ SPORITELNE

V obchodoch sa už od októbra pomaly začínali objavovať vianočné výklady, ozdoby, nenápadné výpredaje, ktoré nenechali na pokoji ani Dušičky. V polovici novembra sychravé počasie nútilo ľudí uchýliť sa po-

čas víkendov do nákupných centier. **Par-koviská boli preplnené au-tami, kúpenými minulý rok v povianočnom výpredaji na lízing.** Vystupovali z nich šťastné rodin-

lieť. Otec zvažoval kúpu nového televízora. Veď ten s oblou obrazovkou je absolútna novinka a ako dobre by sa na ňom pozeral futbal. A dokonca sa dá kúpiť na splátky bez navýšenia, už len pivo k dokonalosti chýba. Ten musí mať. Dcéra sa v butikú rozplývala od šťastia. Koľko krásnych vecí! Nehovoriac o tých úžasných zľavách. Od regálu do kabínky a naspäť ako člnkový beh. Nové tričko z kolekcie na leto 2016, to bude hviezda! **SPOLUŽIAČKY MÔŽU TICHU ZÁVIDIEŤ. ČO BY TICHU, NECH PORIADNE**

Pánu Bohu chrbtom

ky, ktoré boli také šťastné, ako plná bola ich peňaženka. V centre sa rozdelili podľa záujmov a každý sa vydal iným smerom. Hračkárstvo, značkový butik, parfumeria a obchod s elektronikou. A tak bol každý sám v bubline ilúzií a šťastia. **Matke nabehla vráska uprostred čela, keď videla zľavu na nový parfum, ktorý si ani za vianočné odmeny nebude môcť dovoliť.** Ale čo keď si ho prvá kúpi kolegyňa, ktorá sedí oproti v kancelárii? Musí niečo vymys-

OHOVÁRAJÚ. Syn v hračkárstve si spisoval zoznam nových autíčok, ktoré by chcel od Ježiška. Všetko si podrobne dokumentoval do tabletu, ktorý dostal minulý rok. Snáď nebude sklamaný, keď mu Ježiško prinesie nový iPhone 6S. Po spoločne strávenom dni sa šťastní poberajú domov. **V DECEMBRI SI VŠETCI HORLIVO ZAPISUJÚ DO DIÁROV VŠETKY MOŽNÉ KAPUSTNICE.** Kapustnica z práce, kapust-

nica z klubu vášnivých rybárov, kapustnica z klubu mamičiek, školská kapustnica, ka-

pustnica pre rodiny s deťmi... **Tolko kapustníc, že všetci chodia nafúknutí a na Štedrý večer im už lezie očami.**

Musia stihnúť aj vianočné trhy. Rodičia si dajú pár pohárov vareného vína alebo medoviny, deckám dajú odchlípnúť. Všetci stoja za stolom pri pečenej klobáse a langošoch a drkocú zubami. Rodičia si celý čas lámu hlavu nad tým, čo ich deti ešte nemajú. Nuž,

snáď len modré z neba. **Darčeka nakoniec aj tak kupujú na poslednú chvíľu a mama si berie deň voľna, aby ich pobalila a skryla, kým sú deti v škole.**

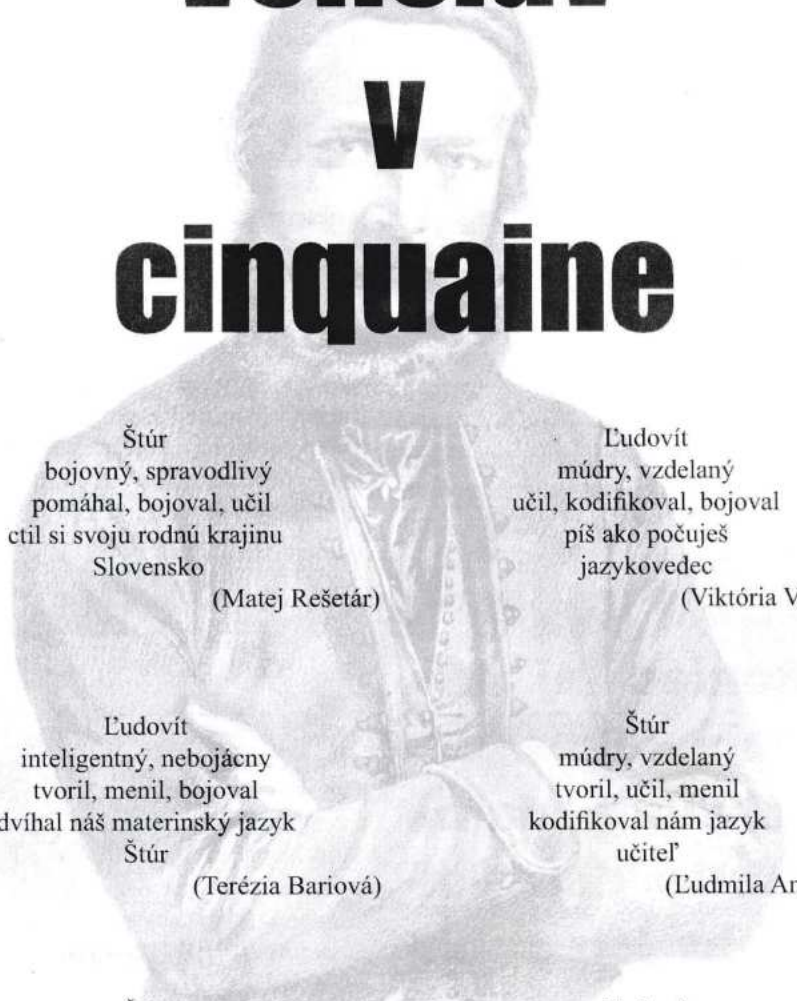
Ved' predsa darčeka nosí Ježiško. 23. decembra si spomenú, že k Vianociam patria

aj medovníčky. Spoločne vykrajujú, ukladajú, potierajú, ale bez hádok sa to neobíde. Keď zdobia perníky, každý má svoje vlastné vrecúško s bielkom. A čoby len jedno. Rovno štyri. A rôznofarebné. **Pri zdobení stromčeka rozbijú pár gúl' a musia utekať kúpiť nové.**

Vianoce. Čas pokoja, radosti, lásky a pohody. Nuž, áno. Ale len v čase, keď zavrú obchody pred Vianocami, a teda 24. decembra o dvanástej, až do 26. decembra, keď od dvanástej spustia povianočné výpredaje.

Velislav v cinquaine

Štúr
bojovný, spravodlivý
pomáhal, bojoval, učil
ctil si svoju rodnú krajinu
Slovensko
(Matej Rešetár)

Ludovít
múdry, vzdelaný
učil, kodifikoval, bojoval
piš ako počuješ
jazykovedec
(Viktória Vargová)

Ludovít
inteligentný, nebojácny
tvoril, menil, bojoval
dvíhal náš materinský jazyk
Štúr
(Terézia Bariová)

Štúr
múdry, vzdelaný
tvoril, učil, menil
kodifikoval nám jazyk
učiteľ
(Ľudmila Andíľová)

Štúr
známy, vzdelaný
tvoril, písal, kodifikoval
narodil sa v Uhrovci
politik
(Kristína Lukáčová)

Ludovít
vzdelaný, šarmantný
učil, túžil, miloval,
žil pre národ slovenský
samotár
(Radoslava Neubertová)

Štúr
pracovitý, svedomitý
vyzýval, bojoval, publikoval
kodifikátor spisovnej slovenčiny
buditeľ
(Katarína Szalonová)

Ludko
odvážny, statočný
bránil, bojoval, kodifikoval
uzákonil našu drahú slovenčinu
Štúr
(Lukáš Simočko)

Štúr
múdry, sympatický
písal, miloval, učil
slovo zachytí, skutok utvrdí človeka
kodifikátor
(Miriam Vargočková)

Ludovít
vzdelaný, múdry
písal, učil, skúmal
uzákonil slovenský jazyk
spisovateľ
(Viktória Onisková)

Štúr
odvážny, vytrvalý
bojoval, vzoprel sa, viedol
bojovník za naše práva
jazyk
(Anton Lencses)

Štúr
nenahradiťelný, revolučný
písal, tvoril, vzdelával
muž, ktorý národ prebudil
politik
(Lucia Prekopová)

Štúr
potrebný, chvályhodný
vychoval, učil, bojoval
venoval svoj život vlasti
sloboda
(Matúš Mura)

Štúr
odvážny, vytrvalý
učil, písal, bojoval
za slovenský národ
Ludovít
(Marek Horváth)

Rebel
odvážny, nebojácný
zmenil, uzákonil, naučil
vedúca osobnosť revolučnej mládeže
Štúr
(Miška Komarová)

Lotkoviny

p.uč. Juhásová: Vyskloňuj „ťažkú úlohu“.

Dano: Die schwere Hausaufgabe.

p.uč. Juhásová: No ideš ďalej.

Dano: Kam?

p.uč. Škorvánkova: V čom je problém, v delení alebo v grafe?

Klára: V delení.

p.uč. Škorvánkova: Čo v delení?

Klára: Tak, keď sú debilné čísla!

p.uč. Škorvánkova: Aké sú debilné čísla? Povedz mi definíciu!

p.uč. Guteková: Opravovali strechu a nadvihli ju hevérmí. Tak ako sa to volá?

Miška: Tak sa volá môj sused.

p.uč. Bruniková: Keď z vás spoločnosť chce mať inteligentných ľudí, tak...

Dano: Smola!

Dominik na hodine slovenčiny: Postava na obrázku pociťuje pôrodnosť.

p.uč. Kmecová: What are the red buses called in London?

Mima: Troubledeckers.

Tóno kľací pred tabuľou a píše.

Radka: Tóno, žiadaš tabuľu o ruku?

p. uč. Čižmárová: Každý sonet má: tézu, antitézu a?

Gabo: Protézu.

p. uč. Koščo: Zuzana, plánujete si tento rok zopakovať tretí ročník?

Zuzana: Nie, prečo? Plánujete mi to umožniť?

p. uč. Koščo: Nie, ja takéto radosti nerobím.

